

## Arrest

**nr. 304 367 van 4 april 2024**  
**in de zaak RvV X / IV**

**Inzake: X**

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat Y. MONDELAERS**  
**Vroentestraat 2c**  
**3290 DIEST**

**tegen:**

**de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen**

### **DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,**

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Keniaanse nationaliteit te zijn, op 21 maart 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 maart 2024.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 maart 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 april 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. DENIES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat Y. MONDELAERS.

### **WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:**

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster verklaart de Keniaanse nationaliteit te hebben en te zijn geboren op [...] juli 1997.

1.2. Verzoekster dient op 26 december 2023 een verzoek om internationale bescherming in.

1.3. Verzoekster wordt op 15 januari 2024 gehoord door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS).

1.4. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 23 januari 2024 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij arrest met nummer 301 461 van 13 februari 2024 vernietigt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) deze beslissing.

1.5. De commissaris-generaal neemt op 7 maart 2023 een nieuwe beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, luidt als volgt:

#### **"A. Feitenrelaas**

*Volgens uw verklaringen bent u Keniaans staatsburger en behoort u tot de Kisii etnie. U bent afkomstig uit Kisii Central en behoort tot een geloofsgemeenschap van Adventisten van de Zevende Dag. In 2017 leerde u C.M., een medestudente van de universiteit in Kisii kennen. Twee maanden na jullie kennismaking stelde ze u voor om samen uit te gaan. U stemde in en ging samen iets eten. Tijdens het etentje kwam u te weten dat C. op vrouwen viel. Wanneer ze u vroeg of u haar girlfriend wilde zijn, stemde u in een relatie aan te gaan. U ging samen naar haar woonst waar jullie seksuele betrekkingen hadden. U hield jullie relatie geheim omdat u bang was dat uw vrienden u ervoor zouden veroordelen daar homoseksualiteit negatief wordt gezien in uw land. In december 2019 studeerde u af aan de universiteit van Kisii. Tijdens de afstudeerceremonie waarop niet enkel uw ouders, broer en zus aanwezig waren maar ook uw tantes en ooms, besloot u om C., die eveneens aanwezig was, aan uw hele familie voor te stellen als uw girlfriend. Uw familie reageerde gechoqueerd en zei dat het niet goed was wat u deed. Uw ouders zeiden dat u moest veranderen, trouwen en een gezin stichten. Gesprekken hierover draaiden steeds uit op ruzie omdat u er niet van wilde weten. Na uw afstuderen ging u in 2020 in uw thuisstad aan de slag als receptioniste in een medisch labo. Uw ouders verwachtten van u dat u na uw werk huishoudelijke taken op u nam en mishandelden u wanneer u niet aan hun eisen voldeed. U besloot om te verhuizen uit uw ouderlijke woning. Via C., een vriend van uw vriendin L., vond u werk en een woonst in Nairobi. Sinds uw verhuis in 2022 naar Nairobi bezocht u uw ouders niet meer, noch kwamen zij u opzoeken. U onderhield wel telefonisch contact. In de periode januari 2023 en februari 2023 werd u drie keer, terwijl u onderweg naar uw werk of naar de markt was, op straat aangesproken door twee mannen, waarvan u één herkende als C. een inwoner van Kisii. Twee keer van de drie keer werd u ontvoerd en verkracht door C.. Na u te hebben misbruikt zei hij u dat u met hem kon trouwen. Na het eerste voorval belde u uw ouders en vertelde wat u was overkomen. Uw ouders reageerden daarop dat het uw eigen schuld was en dat u dan maar met C. moest huwen. Uit vrees dat C. uw verklaringen zou ontkennen en de politie voor een onderzoek naar deze incidenten in uw privéleven zou graven en achter uw homoseksualiteit zou komen, gaf u de ontvoeringen en het seksuele misbruik nooit aan. Naar aanleiding van de reactie van uw ouders, stopte u vanaf maart 2023 elke communicatie met uw ouders. U besloot een manier te bedenken om het land te verlaten. Via C., aan wie u vertelde over uw seksuele oriëntatie en de problemen die u had meegemaakt, regelde u een visum voor Canada dat u in maart 2023 werd gegeven. Omdat u wat financiële problemen diende op te lossen kon u pas enkele maanden later, op 23 december 2023 uit Kenia vertrekken. Bij uw landing in Brussel dezelfde dag werd u bij controle door de luchtvaartmaatschappij geweigerd om door te vliegen naar Canada, omdat uw Canadees visum werd ingetrokken. U werd tegengehouden door de luchtvaartpolitie daar u niet in het bezit was van een geldig verblijf voor België. U diende op 26 december 2023 een verzoek om internationale bescherming in. U vreest in uw land te worden omgebracht omwille van uw homoseksualiteit. Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u uw Keniaans paspoort neer (d.d. 16/03/2020, geldig tot 15/03/2030). Op 24 januari 2024 nam het Commissariaat-generaal een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Op 13 februari 2024 vernietigde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de weigeringsbeslissing van het Commissariaat-generaal. De Raad was immers van mening dat er geen enkele objectieve informatie inzake de positie van de LGBTQI+ gemeenschap of de perceptie van de LGBTQI+ gemeenschap in uw land van herkomst werd toegevoegd aan uw administratief dossier, noch landeninformatie betreffende de algemene veiligheidssituatie in uw land, noch informatie met betrekking tot de mogelijkheid tot het invoeren van de bescherming van grondrechten door (alleenstaande) vrouwen en de toegang tot overheidsbescherming voor vrouwen die het slachtoffer zijn van seksueel geweld in Kenia.*

#### **B. Motivering**

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal (CGVS) op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofdte bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit het verloop van uw persoonlijk onderhoud in het Centrum voor illegalen Holsbeek, blijkt immers dat u enkele keren blokkeerde bij vragen die betrekking hadden op uw seksuele oriëntatie, waarbij het uw protection officer opviel dat u tijdens die momenten zijdelings naar uw raadsman keek (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 15/01/2024 –verder “notities” CGVS, p.49,52). Om de langere stilte van uw kant te breken, bij de gestelde vraag, met name een vraag om te vertellen hoe u ontdekte dat u zich aangetrokken voelde tot personen van hetzelfde geslacht en te vertellen over de concrete situaties, feiten of gebeurtenissen die u deden beseffen dat u zich aangetrokken voelde tot vrouwen, vroeg uw raadsman, mr. M., u of de vraag voor u op een duidelijke manier was gesteld. Wanneer uw protection officer de vraag van uw raadsman herhaalde, daar u niet meteen reageerde, antwoordde u als volgt: “Ja maar...” (VZ reageert

niet kijkt zijdelings naar raadsman) (notities CGVS, p.49) en maakte uw zin verder niet af. Ook op de vraag van uw raadsman of u moeite had om erover te spreken reageerde u niet meteen. Uw protection officer merkte u beiden dan op dat u de tijd kreeg om even alles op een rijtje te zetten alvorens te antwoorden op de gestelde vraag die u aangaf alsnog te hebben verstaan. Echter gaf u na enige tijd nog steeds geen reactie. Uw protection officer stelde u dan de vraag wat u tegenhield om te vertellen over concrete situaties, feiten of gebeurtenissen die u deden beseffen dat u zich aangetrokken voelde tot vrouwen. U reageerde vervolgens opnieuw helemaal niet. Benadrukt dat het van groot belang was om het CGVS uitleg te geven over uw leefsituatie in uw land en uw seksuele oriëntatie binnen deze context, zodat het CGVS een onderzoek kon voeren naar uw ingeroepen nood aan internationale bescherming, werd u ook gemeld dat het niet voldoende was om enkel te melden homoseksueel te zijn. U liet daarop weten dat u deze uitleg wel verstond (notities CGVS, p.50). Daarop moedigde uw raadsman u aan door te stellen dat u vrij was om te vertellen (notities CGVS, p.50). Uw protection officer herhaalde u nogmaals de gestelde vraag waarop u kort en onduidelijk antwoordde als volgt: "they come the understanding" (VZ stopt) (zin die VZ zegt niet helemaal duidelijk), om verder te verduidelijken dat het niet "come" maar het woord "calm" was dat u zei, wanneer uw protection officer zich probeerde te vergewissen van het gezegde. Daar dit door u gevormde antwoord als abstract kon worden omschreven, werd u dan ook gevraagd wat u ermee bedoelde. U gaf hierop geen reactie (notities CGVS, p.50). Er werd u dan gevraagd wie die "zij" (they) waren waarover u sprak. U antwoordde dat het over vrouwen ging. Er werd u dan gevraagd wat u bedoelde met uw eerder antwoord, dat "ladies calm the understanding", waarop u na enige tijd na te hebben gedacht antwoordde: "Hoe zeggen, het is niet zoals mannen, mannen zijn ruw, ik weet niet hoe uit te leggen" (notities CGVS, p.50). Gevraagd welke gebeurtenissen in uw leven u hebben doen beseffen op vrouwen te vallen, wees u vervolgens op uw eerste ervaring bij het hebben van een relatie met een vrouw. Nadat uw raadsman om 13u05 even buiten het lokaal ging waar het persoonlijk onderhoud plaatsvond, legde u verder uit dat het de seksuele daad die u had met een vrouw was, die u aanstond (notities CGVS, p.51). Kort nadat uw raadsman het lokaal terug betrad, werd u opnieuw gepolst welke gebeurtenissen in uw leven ertoe leidden dat u ontdekte een relatie met een vrouw te willen, gaf u aan dat uw girlfriend C. u in de homoseksuele daad had geïntroduceerd. Uitgenodigd om meer concrete informatie te geven wat daaraan vooraf was gegaan klapte u echter weer dicht en reageerde amper, waarbij u wederom zijdelings naar uw raadsman keek (notities CGVS, p.51-52). Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal en werd door uw protection officer bemerkt dat het haar opviel dat u naar uw raadsman keek wanneer u niet antwoordde en werd u gevraagd of u zich misschien niet op uw gemak voelde met uw raadsman erbij. U lachte enkel, waarop de raadsman de vraag van de protection officer herhaalde en u duidelijk werd gemaakt dat hij ook het lokaal kon verlaten indien u makkelijker met de aanwezige protection officer van het vrouwelijke geslacht kon spreken. U gaf te kennen hiermee akkoord te gaan waarop uw raadsman om 13u12 het lokaal verliet en wacht nam in de gang (notities CGVS, p.52). Nadat u alleen was met uw protection officer werd u de vraag gesteld of u meer op uw gemak was om te spreken, wat u met een lach en een bevestigende knik beaamde (notities CGVS, p.52). Het verdere gesprek over uw seksuele oriëntatie vond dan plaats zonder de aanwezigheid van uw raadsman. Wanneer u aan het einde van het persoonlijk onderhoud werd gevraagd of u alle vragen van uw protection officer had verstaan en of het taalgebruik duidelijk was, antwoordde u twee keer bevestigend (notities CGVS, p.61). U had verder ook geen bijkomende bemerkingen (notities CGVS, p.62). Bijgevolg kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1, c voor versnelde procedures van de Vreemdelingenwet. Het feit dat u de autoriteiten hebt misleid – u heeft immers getracht het Rijk illegaal te betreden, leefde de wettelijke voorwaarden tot binnenkomst, die u geacht wordt te kennen, niet na, en beschikte derhalve niet over een geldig reisмотief – rechtvaardigde dat een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

**Verder dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.**

**U verklaarde dat u de Keniaanse nationaliteit bezit en dat u vervolging vreest wegens uw seksuele oriëntatie (notities CGVS, p.17,42,60,62).**

In het licht van de elementen in uw dossier is het CGVS echter er niet van overtuigd dat u homoseksueel bent. Hoewel het Commissariaat-generaal constateert dat het niet evident is, de seksuele oriëntatie objectief te bewijzen, mag het CGVS van een verzoeker die beweert homoseksueel te zijn, verwachten dat hij overtuigend is met betrekking tot zijn ervaringen en zijn parcours in verband met zijn seksuele oriëntatie. Anders gezegd, het Commissariaat-generaal mag van een persoon die een vrees of risico's wegens zijn seksuele oriëntatie aanhaalt, een omstandig en duidelijk relaas zonder grote incoherenties verwachten. U

legt echter enkel oppervlakkige, stereotiepe, inconsistente en ontwijkende verklaringen af over uw belevingen en ervaringen bij de bewustwording/ ontdekking van uw homoseksuele geaardheid. Bij uw verzoek om internationale bescherming ten overstaan de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) gaf u aan dat u niet geaccepteerd wordt door uw maatschappij en uw cultuur geen LGBTQ+ aanvaard, uw familie u wilde uithuwelijken maar u dit niet wilde en dat uw ouders op de hoogte zijn van uw geaardheid en er niet mee om kunnen (zie vragenlijst CGVS d.d.29/12/2023, vraag 4 en vraag 5). Op het Commissariaat-generaal (CGVS) wees u eveneens op uw homoseksueel zijn, stellende dat uw ouders wilden dat u stopte met uw homoseksualiteit, daar u een relatie had met uw girlfriend C. (notities CGVS, p.17,18,42). Het is dan ook enigszins verbazingwekkend te noemen dat u die beweert van 2017 tot aan uw vertrek eind 2023 een homoseksuele relatie te hebben gehad met C., bij een vraag van de medewerker van de DVZ of u gehuwd of ongehuwd was, enkel bemerkte niet gehuwd te zijn en "single", doch nooit vertelde dat u jarenlang een partner had (zie verklaringen DVZ d.d. 29/12/2023, vraag 14 en vraag 16b en notities CGVS, p.38). Behalve met C. stelde u verder nooit met andere mensen in een relatie te hebben gezeten (notities CGVS, p. 36). Uw algehele asielrelaas draaide dan ook over het hebben van deze relatie met C.. Wat er ook van zij, daar u aangaf homoseksueel te zijn, werd u uitgenodigd om te spreken over uw ontdekking/ bewustwording en gevraagd om te vertellen welke concrete situaties, feiten of gebeurtenissen die u deden beseffen dat u zich aangetrokken voelde tot vrouwen. U gaf echter geen antwoord en bleef ook vervolgens een tijdje zwijgen (notities CGVS, p.49), hoewel u vervolgens aangaf de vraag wel te hebben begrepen. Ook verklaarde u te hebben verstaan dat u meer uitleg diende te verschaffen naast het louter stellen homoseksueel te zijn, wanneer u dit werd opgemerkt door uw protection officer (notities CGVS, p.50). Uiteindelijk antwoordde u op de betreffende vraag met volgende onduidelijke mededeling: "They calm the understanding". Er werd u dan ook gevraagd over wie u het had en wat u juist bedoelde. U reageerde vooreerst wederom niet, maar gaf even verder aan dat u met "they" (zij), vrouwen bedoelde. Er werd u dan opnieuw gevraagd wat uw mededeling betekende daar uw antwoord niet duidelijk was en niet meteen ging over concrete situaties waaruit kon worden opgemaakt hoe u besepte tot personen van hetzelfde geslacht aangetrokken te zijn (notities CGVS, p.50). Na te hebben nagedacht antwoordde u als volgt: "Hoe zeggen, het is niet zoals mannen, mannen zijn ruw, ik weet niet hoe uit te leggen" (notities CGVS, p.50). Aangezien u met dit laatste antwoord helemaal geen inzicht bood hoe uw bewustwording tot stand kwam aangaande uw seksuele oriëntatie en welke feiten u deden beseffen dat u homoseksueel bent, werd u de vraag opnieuw gesteld. Uw antwoord: "Toen ik eerste keer ervaarde "I liked it" (notities CGVS, p.50), was echter nog steeds geen verduidelijking. Gepolst wat het juist was dat u de eerste keer als positief/fijn ervaarde, zei u: "Vrouw vrouw relatie" (notities CGVS, p.50)... "De seks met een vrouw" (notities CGVS, p.51). Gelet uw antwoord beperkt bleef tot het verbinden van de seksuele daad aan het homoseksueel zijn, werd u de kans gegeven om nog verder te vertellen welke gebeurtenissen in uw leven hebben ertoe geleid dat u ontdekte aangetrokken te zijn geweest tot personen van hetzelfde geslacht en –zoals u dat benoemde- "een vrouw-vrouw –relatie" te willen hebben. U repliceerde daarop enkel met: "C. had me geïntroduceerd", hiermee wederom wijzend op de seksuele daad die u beiden had gesteld (notities CGVS, p.51). Deze verklaringen wijzen erop dat u uw seksuele oriëntatie niet ziet als intrinsiek verbonden met uw persoonlijkheid, maar dat u uw geaardheid ten onrechte voorstelt als iets wat pas verworven wordt door een (eerste) seksuele ervaring op te doen. Daar u na enkele pogingen van uw protection officer om te achterhalen wat u eventueel nog zo deed beseffen tot vrouwen te zijn aangetrokken, bleef verwijzen naar de seksuele daad die u had ervaren met C. werd gepolst of u voor u zelf eventueel probeerde te achterhalen of u zich ook tot andere vrouwen aangetrokken kon voelen. U antwoordde ontkennend (notities CGVS, p.55). Daar uw antwoorden dan ook eerder handelden om de algemene ontdekking van uw seksualiteit en niet zozeer uitleg bood op de vraag welke gebeurtenissen u dan wel deden beseffen homoseksueel te zijn, werd u opnieuw verzocht om te vertellen hoe u tot de ontdekking kwam homoseksueel te zijn en wat maakte dat u hiervan zeker was. U antwoordde: "Ik zie me geen relatie hebben met een man...Ze zijn meestal grof (lett. "rude")... " Ik heb geen gevoelens voor mannen" (notities CGVS, p.55,56). Uw antwoord gaf verder geen enkele verduidelijking hoe u voor u zelf had uitgemaakt op vrouwen te vallen. Wanneer u een paar keer werd gevraagd uit te leggen hoe u een link zag tussen de afwezigheid van aantrekking tot mannen die u enkele negatieve karaktertrekken toeschreef (zie supra) en het homoseksueel zijn, liet u na hierop te reageren (notities CGVS, p.56). Nagegaan of u vóór die betreffende ervaring met C. ooit dacht homoseksueel te zijn en of u zich als homoseksueel zou hebben gezien als u geen seksuele betrekkingen met een vrouw zou hebben gehad, antwoordde u tweemaal ontkennend (notities CGVS, p.50,51). Op een vraag of volgens u iemand homoseksueel kan zijn zonder eerst een (homo)seksuele ervaring op te doen, antwoordde u: "dat is moeilijk... je moet denk ik eerst die ervaring opdoen" (notities CGVS, p.51), waarmee u wederom duidelijk maakt dat u uw seksuele oriëntatie ten onrechte voorstelt als iets wat pas verworven wordt door een (eerste) seksuele ervaring op te doen. U verklaarde verder ook uitdrukkelijk dat u zich niet als homoseksueel zou hebben beschouwd indien u C. niet had leren kennen (notities CGVS, p.60). Wat u naast het hebben van een relatie met C. dan deed beseffen of welke gebeurtenissen in uw leven u deden beseffen homoseksueel te zijn, antwoordde u enkel algemeen dat u het makkelijk vindt –vooral conversaties met vrouwen- omdat ze vriendelijker zijn (notities CGVS, p.60), hiermee weer enkel verwijzend naar de door u vermeende dualiteit dat mannen grof/vrouwonvriendelijk zijn en vrouwen makkelijker in de omgang en vriendelijker zijn. Nagegaan wat een makkelijke omgang met vrouwen te maken had met homoseksualiteit antwoordde u: "Ik weet niet, dat is een moeilijke vraag" (notities

CGVS, p.61). Het valt dan ook op dat u helemaal niet in staat blijkt om een meer persoonlijke en doorleefde uitleg te geven over uw zelfbewustwordingsproces. Dat u niet verder komt dan wat stereotype antwoorden te geven zoals het verbinden van de homoseksualiteit als gevolg van het opdoen van een eerste seksuele ervaring en u zich afkerig voelde van mannen enkele negatieve karaktertrekken naar voren schuivend, zoals grofheid, egocentrisme en respectloze houding tegenover vrouwen (notities CGVS, p.55,56), zet uw bewering homoseksueel geaard te zijn volledig op de helling. Treffend is hierbij eveneens vast te stellen dat u van mening bent dat homoseksualiteit een keuze zou zijn, wanneer u vertelde wat u zeker maakte van uw seksuele oriëntatie: U merkte immers op: "Als je met een meisje bent is "my mind in peace". Ik voelde me op mijn gemak". Gevraagd om dit antwoord wat meer uit te leggen stelde u: "Omstandigheden, ja als ik me bij iemand goed voel zijn de omstandigheden fijn...Voor mij is het een keuze, dat is iets wat ik dan accepteerde... Maar mijn keuze is homoseksueel zijn" (notities CGVS, p.61). Uit deze verklaringen blijkt dan ook geenszins dat u uw seksuele oriëntatie beschouwt als een intrinsiek onderdeel van uw persoon, en dat het precies vanuit deze geaardheid –en niet als gevolg van externe omstandigheden die niets met uw geaardheid te maken hebben (ondermeer het niet aangetrokken zijn tot mannen omdat u ze grof vindt, respectloos tegenover vrouwen en egocentrisch) (notities CGVS II, p.44,45)– is dat u zich aangetrokken zou hebben gevoeld tot C.. Uw bovenstaande antwoorden in acht nemend, met name nooit voor u zelf te hebben proberen te achterhalen of u zich los van C. tot andere vrouwen aangetrokken kon voelen (notities CGVS, p.55) en u tot twee keer toe ontkende vóór uw kennismaking met C. zich als homoseksueel te hebben gezien (notities CGVS, p.50,51,60), staan deze dan ook volledig haaks op uw geschreven uitleg in bijlage toegevoegd aan uw beroep tegen de weigeringsbeslissing van het CGVS waarin u plotsklaps beweert sinds uw tienerjaren en als jongvolwassene zich aangetrokken te hebben gevoeld tot meisjes (zie schriftelijke verklaringen in annex bij beroepsschrift d.d. 03/02/2024, p.1). Waarom u bij de meerdere pogingen van uw protection officer om te achterhalen welke gebeurtenissen u deden beseffen op personen van hetzelfde geslacht te vallen, nooit hierover enig gewag maakte of ook maar enigszins naar verwees, is dan ook een raadsel en doet sterk vermoeden dat u post factum en na het inwinnen van wat informatie over seksuele oriëntatie/homoseksualiteit, besloot deze nieuwe feiten op papier te zetten. Dat u uw kennis na uw persoonlijk onderhoud duidelijk heeft proberen bijspijkeren valt bijkomend af te leiden uit uw woordkeuze in uw schriftelijke verklaringen toegevoegd aan het beroepsschrift. Hieruit valt het immers op dat waar u doorheen uw persoonlijk onderhoud zichzelf nooit met de term lesbisch/ lesbian benoemde, doch enkel sprak van homoseksualiteit/homoseksueel, u in uw schriftelijke uiteenzetting in beroep tegen de weigeringsbeslissing van het CGVS wel een paar keer refereert naar deze term en spreekt over uw "lesbisch" zijn –"...I realized that I was actually a lesbian" en "Being in a lesbian relationship..." (zie schriftelijke verklaringen in annex bij beroepsschrift d.d. 03/02/2024, p.1 en p.4).

Hoe dan ook, dat uw verklaringen aangaande uw beweerde seksuele oriëntatie niet overtuigen blijkt verder nog uit uw bijzonder povere en onpersoonlijke uitleg over uw beleving/ervaring als homoseksueel die dan ook aan realiteitszin ontbeert. Daar u voorhield door C. te zijn gevraagd om haar girlfriend te worden en jullie een seksuele relatie begonnen, werd u gevraagd hoe ze dit onderwerp bij u had aangebracht. U antwoordde hierop enkel kort en naast de gestelde vraag dat u tot haar was aangetrokken (notities CGVS, p.51). Uitgenodigd om te vertellen welke gebeurtenissen u dan deden beseffen dat u tot haar aangetrokken was, gaf u geen antwoord (notities CGVS, p.51). Weer gepolst hoe C. haar vraag of u een relatie met haar wilde bij u had aangebracht, kwam u niet verder tot het stellen: "Gewoon, hoe ze ... hoe kan ik het zeggen..." (notities CGVS, p.52), waarmee u verder geen inzicht bood in de omstandigheden waarin het gesprek plaatsvond en hoe de feiten evolueerden. U werd er dan ook op gewezen dat u nog steeds niet had verteld wat er aan het gesprek vooraf ging en hoe het hele onderwerp ter sprake kwam. Er werd u dan ook gevraagd om te schetsen waar jullie zich bevonden wanneer het gesprek plaatsvond (notities CGVS, p.52). U kort antwoord: "We hadden gewoon gesprek", bood echter geen verheldering. Aangemoedigd om verder te vertellen, stelde u dat C. u, twee maanden nadat u haar had leren kennen als studente aan dezelfde universiteit, had uitgenodigd om samen uit te gaan en iets te gaan eten in de stad, waarna ze u meenam naar haar woonst (notities CGVS, p.52). Op een vraag waarover jullie mekaar zoal spraken die dag antwoordde u enkel dat ze zei u als haar girlfriend te willen en ze u vertelde en "dat ze het met vrouwen doet en niet met mannen" (notities CGVS, p.53). Bijzonder is overigens vast te stellen dat u evenmin in uw schriftelijke uitleg in het kader van uw beroepsschrift, meer inzicht biedt over uw beleving/ervaring als homoseksueel. U kwam immers niet verder dan (opnieuw) kort te wijzen op uw kennismaking met C. en op te merken dat u dezelfde interesses deelde. U gaf verder dan ook geen enkel inzicht hoe u dan uw beider seksuele oriëntatie aanbracht alvorens een (seksuele) relatie te beginnen (zie schriftelijke verklaringen in annex bij beroepsschrift d.d. 03/02/2024, p.1). Gelet uw eerdere omschrijving hoe in uw land homoseksualiteit als iets uitermate negatiefs wordt gezien –"misdaad, taboe, satanisch" (notities CGVS, p.28)- is het verbazingwekkend dat C., u zomaar zou hebben toevertrouwd op vrouwen te vallen en u te vragen haar girlfriend te zijn. Nagegaan of u, voor ze u deze informatie over zichzelf gaf, eventueel had gezegd of laten merken dat u op vrouwen viel, antwoordde u ontkennend (notities CGVS, p.54). Gevraagd waaruit C. dan bij u kon afleiden dat u open zou staan voor een dergelijk gesprek en voorstel, antwoordde u: "Ze zal realistisch zijn geweest en direct" (notities CGVS, p.54). Daar er in uw leefomgeving een risico bestond op een uitermate negatieve houding tegenover homoseksuelen –een gegeven dat verweven is in de gehele

**Keniaanse** samenleving (zie artikels en rapporten over homofobie in **Kenia** -ook ten overstaan homoseksuele vrouwen/lesbiennes- allen toegevoegd in de blauwe map)-, is het helemaal niet overtuigend dat een jonge vrouw die u net twee maanden had leren kennen een dergelijke intieme mededeling aan u zou doen. Men zou immers enigszins verwachten dat ze niet kon hebben geweten hoe u zou reageren op dergelijke intimiteiten van haar kant, dat ze hiermee jullie vriendschap zou hebben kunnen hypothekeren en ze een onderwerp van spot, verwerping of zelfs arrestatie zou zijn kunnen worden (zie artikels en rapporten over homofobie in **Kenia** toegevoegd in de blauwe map). Hierop gewezen gaf u geen reactie (notities CGVS, p.54). Even onaannemelijk is overigens uw eigen reactie te noemen. Het is immers verbluffend dat u, die goed op de hoogte bleek van het risico dat iemand liep haar seksuele oriëntatie openbaar te maken en mogelijks in een val te trappen of zoals u schriftelijk meedeelde uw studie/opleiding zou kunnen schaden, meteen instemde met een relatie (notities CGVS, p.53,60 en zie schriftelijke verklaringen in annex bij beroepsschrift d.d. 03/02/2024, p.2), mede gelet u niet aannemelijk heeft kunnen maken welke gebeurtenissen ertoe hadden geleid dat u besepte aangetrokken te zijn door personen van hetzelfde geslacht (zie supra). Uw algehele uitleg vertoont dan ook een flagrant gebrek aan geloofwaardigheid en doorleefdheid bij de omgang met het risico. Het feit dat u ook niet verder komt dan te stellen: “Toen ik de eerste keer seks probeerde hield ik er van (VZ stopt)”, op een vraag om stap voor stap te vertellen hoe u ertoe kwam om na een etentje met een medestudente, die een relatief nieuwe vriendin van u was, quasi meteen in te stemmen met seksuele betrekkingen, terwijl u nooit eerder aangetrokken was tot personen van hetzelfde geslacht, wijst er bijkomend op dat u niet in staat bent om op een doorleefde manier het proces te schetsen over uw bewustwording homoseksueel te zijn en doet bijkomend vermoeden dat u een verzonnen verhaal vertelt. Nogmaals gevraagd hoe u kwam van een gewone vriendschap tot de door u voorgehouden intimiteiten daar u niet eerder tot personen van hetzelfde geslacht was aangetrokken, bleef u verder ook zwijgen (notities CGVS, p.54). Hoe C. voor zichzelf er achter kwam homoseksueel te zijn, kon u overigens niet melden. U vertelde immers dat u hierover nooit gesprekken had gevoerd (notities CGVS, p.57,58), wat men toch ergens kan verwachten van partners in de loop van een ongeveer zesjarige relatie. Uw voorgehouden homoseksuele relatie met C. ontbeert op verschillende vlakken doorleefdheid en komt hiermee volledig op de helling te staan. Evenmin is het in deze context aannemelijk te noemen dat u uw vriendin, R., terloops zou hebben gemeld zou melden dat u een girlfriend had op haar vraag of u een boyfriend had. U kon immers niet weten hoe R. op een dergelijke mededeling zou hebben gereageerd en u het risico liep om door haar verraden en of verworpen te worden (notities CGVS, p.27,28,30,31). Hierop gewezen merkte u op: “Ik wist dat ze me zou steunen (notities CGVS, p.31). Waaruit u dit opmaakte, antwoordde u dat ze nooit eerder tegen u inging, doch bleef u een uitleg schuldig wat dan juist maakte dat u van mening was dat R. u zou steunen als u haar vertelde homoseksueel te zijn, een maatschappelijk taboe, zoals u eerder stelde (notities CGVS, p. 31). Even onaannemelijk is uw opmerking aan C., de kennis die u hielp met de aanvraag van uw Canadees visum, zomaar hebben gemeld dat u homoseksueel was. Het slagen van uw vertrek hing immers af van deze man en is het niet onvoorstelbaar dat u uw uitreis zou hypothekeren door een dergelijke ontboezeming (notities CGVS, p.35,36). Hiermee geconfronteerd stelde u enkel niet aan dergelijk risico te hebben gedacht (notities CGVS, p.36), wat bijkomend een flagrant gebrek aan geloofwaardigheid bij de omgang met het risico vertoont. Daar u uw homoseksualiteit niet aannemelijk heeft weten te maken zijn uw beweringen hierom een slechte relatie met uw ouders te hebben gehad die van u verwachtten dat u zou veranderen en stoppen met uw homoseksualiteit (notities CGVS, p.17) niet meer aannemelijk. De context waarin u uw ouders van uw seksuele oriëntatie op de hoogte kwamen is overigens ontstellend te noemen. U beweerde immers tijdens uw afstudeerceremonie ten overstaan uw hele familie, zoals uw ouders, siblings, ooms en tantes, uw relatie met C. in de openbaarheid te hebben gebracht. Uw algehele uitleg hierover vertoont dan ook een flagrant gebrek aan geloofwaardigheid en doorleefdheid bij de omgang met het risico. In een context van algemene afkeur van homoseksualiteit door de maatschappij en ook door uw ouders, in uw schriftelijke uiteenzetting nogmaals benadrukkend dat deze voor u een huwelijk wensten en van u verwachtten dat u kinderen zou krijgen (notities CGVS, p.29 en zie schriftelijke verklaringen in annex bij beroepsschrift d.d. 03/02/2024, p.2) is het immers niet overtuigend dat u plotsklaps uw familie, over welke u stelde dat ze nooit uw homoseksualiteit zouden aanvaarden (notities CGVS, p.60), zou melden een homoseksuele relatie te hebben enkel en alleen omdat u “wilde dat ze het wisten, wie ik was, de waarheid over mij” (notities CGVS, p.22). Uw uitspraak staat bovendien nog eens haaks op uw eerdere bewering steeds uw homoseksualiteit verborgen hebben gehouden uit vrees voor veroordeling/verwerping door uw omgeving (notities CGVS, p. 33,42,59). Opmerkelijk in uw uitleg was overigens uw bewering dat uw ouders mogelijks aan uw andere familieleden vertelden dat u homoseksueel bent omdat u uit uzelf nooit iets had gemeld (notities CGVS, p.20). Deze uitleg is echter inconsistent met uw verdere uiteenzetting waar u bij een vraag om te beschrijven hoe de dag van uw outing verliep en wie allemaal aanwezig was tijdens uw mededeling, vertelde dat u persoonlijk behalve aan uw ouders ook aan uw aanwezige broer en zus, ook uw aanwezige ooms en tantes op de hoogte bracht (notities CGVS, p.20). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid, antwoordde u: “Neen u vroeg me... of mijn vrienden wisten over mijn status, of de familie het wist en ik zei na mijn afstuderen zeiden ouders de andere familieleden dat ik bedorven was, dat ik homoseksueel was” (notities CGVS, p.21), een opmerking die geen afdoende uitleg bood voor de vastgestelde inconsistentie, daar u enkel uw aanvankelijke versie van de feiten onderstreepte. Het doet dan ook vermoeden dat u ter plaatse wat feiten verzon om uw verhaal een bijkomende dimensie te geven. Verder dienen er vraagtekens te worden gezet bij de door u geschetste

persoonlijke (leef)situatie in Kenia. Zo blijkt uit uw opeenvolgende verklaringen dat u in uw land een hoogopgeleide vrouw was die een zelfstandig leven en een werkcarrière kon uitbouwen. U was immers afgestudeerd aan de universiteit en werkte zowel in uw ouderlijke stad Kisii, als in Nairobi na uw verhuis er naartoe in 2022 (notities CGVS, p.7,33,34). In de door u voorgehouden context door uw ouders als nutteloos te zijn gezien omdat u homoseksueel bent en ze u dreigden te vermoorden (notities CGVS, p.42,62) is dan ook uitermate verbazingwekkend dat uw ouders, nadat ze van u in 2019 vernamen dat u homoseksueel bent (notities CGVS, p.23,24), u thuis lieten blijven wonen tot 2022, terwijl u uit werken ging (notities CGVS, p.8) en u tot zeker maart 2023 nog contacten met hen onderhield, waarin u ze details gaf over uw leven in Nairobi, waar u werkte en wanneer u naar waar ging (notities CGVS, p.16). U liet verder dan wel uitschijnen dat u iemand was die niet veel sociale contacten had (notities CGVS, p. 24,25,26), omdat u iemand was die ervan hield alleen te zijn en er niet van hield veel vrienden te hebben (notities CGVS, p.26), doch blijken uw verklaringen haaks te staan op gevonden informatie op uw publieke facebookaccount op uw naam, waaruit blijkt dat u in contact stond/staat met meer dan vierduizend "vrienden" (notities CGVS, p.4,5 en zie <https://www.facebook.com/h.k.>). Waar u stelde dat u nooit contacten/conversaties had met uw broer D., die terug te vinden is in de lijst van uw vrienden op facebook (notities CGVS, p.5,13), blijkt uit de gegevens van zijn publieke facebookaccount, dat u wel degelijk contacten had/heeft met deze broer en nog zeker in juli 2023 zijn posts met een like beantwoordde (zie <https://www.facebook.com/k..d.>). Wat betreft uw mededeling sinds maart 2023 alle communicatie met uw ouders te hebben gestopt (notities CGVS, p.11), werd u gevraagd wat de reden hiertoe was. U vertelde daarop: Ze mishandelden mij dus ik besloot te stoppen met ze te praten. Nagegaan wat u bedoelde met dat uw ouders u mishandelden legde u het volgende uit: "Als ik thuis was en ik ging werken, als ik thuis kwam moest ik huishoudelijke taken doen, als ik dat niet deed sloegen ze me en scholden ze me uit". Daar u sinds 2022 al naar Nairobi was verhuisd en u uw ouders sindsdien niet meer had bezocht, noch dat uw ouders u kwamen opzoeken, werd u gevraagd hoe het dan kon zijn dat uw ouders u na uw thuiskomst van uw werk mishandelden (notities CGVS, p.13). U merkte op dat u naar Nairobi verhuisde zodat ze u niet konden slaan. Hoewel het CGVS nog wel uw uitleg zou kunnen volgen dat u verhuist van uw ouderlijke woonst om huiselijk geweld te ontlopen, kan het CGVS niet inzien hoe het onderbreken van contacten met uw ouders in maart 2023 het gevolg zou zijn van die mishandelingen na uw thuiskomst van uw werk, daar u reeds het jaar ervoor niet meer thuis woonde en zelfs uw ouders niet meer had gezien. U vervolgde uw uiteenzetting hierover door te stellen dat uw situatie in Nairobi nog erger was geworden (notities CGVS, p.13). U vertelde immers: "... want als ik soms naar mijn werk ging, (... VZ zegt niets en huilt...) Het was als... (VZ snuit haar neus)... ... op een bepaald moment, was ik aangevallen door enkele mannen en 1 sloot me op en verkrachtte me, maar ik kon het niet aan de politie vertellen want ze zouden het niet geloven (notities CGVS, p.13). Nagegaan welke band dit incident dan had met uw relatie tot uw ouders, antwoordde u: "Ja want ze zeiden, dat incident, we moesten dat doen want dat is wat je verdiende", doelend op uw insinuatie dat uw ouders op die manier u aan de man wilden brengen, desnoods met geweld (notities CGVS, p.14). Gelet uw bewering dat uw ouders u wilden uithuwelijken, werd u gevraagd of uw ouders ooit iemand concreet voor u op het oog hadden (notities CGVS, p.47,48). U antwoordde hierop enkel zeer algemeen dat uw ouders soms eens opmerkten dat u moest trouwen maar dat ze eigenlijk nooit iemand voor u hadden gezocht of iemand concreet op het oog hadden (notities CGVS, p.48). Nagegaan wat u hen zei tijdens dergelijke conversaties gaf u enkel aan hen te hebben gemeld niet klaar te zijn voor een huwelijk waarop uw ouders dan boos op u werden en u sloegen (notities CGVS, p.48). Gevraagd hoe het kwam dat uw ouders die u zo graag wilden dat u huwde, niemand concreet hadden gezocht of gevonden al die jaren, om deze aan u voor te stellen, antwoordde u: "Ik koos voor mezelf" (notities CGVS, p.48), waarmee u nogmaals uw zelfstandige status (binnen uw familie) onderstreepte. Daar u nooit door uw ouders tot een huwelijk werd gedwongen, de kans kreeg om hogere studies af te maken, zelfs te verhuizen en een zelfstandig leven in een andere stad uit te bouwen los van uw familie, doet dan ook eerder vermoeden dat u uit een niet zo conservatieve familie komt dan u placht voor te houden en uw huwelijk niet op nummer één stond bij uw ouders. Met deze context voor ogen is het dan ook niet overtuigend dat uw ouders, nadat u naar Nairobi verhuisde, ineens een quasi onbekende man herkomstig uit Kisii, C., achter u zouden sturen in de hoop dat u een gezin met hem zou stichten. U blijkt opvallend genoeg zelfs de familienaam van C. niet te kennen, noch blijkt te weten hoe oud hij ongeveer is, of hij werkte, noch waar die man juist woonde en zelfs geen idee te hebben over wie zijn familieleden zijn (notities CGVS, p.14,15,16,46,47). Daar u tot maart 2023 beweerde telefonische contacten te hebben met uw ouders en al in januari 2023 hen confronteerde met uw problemen met deze man, is het ontstellend dat u niets over C. kan melden dan zijn voornaam en zeggen dat uw ouders u zeiden dat u met hem een familie moest beginnen. Gevraagd waarom uw ouders precies deze man als schoonzoon wilden, kon u enkel opmerken dat u dat niet wist (notities CGVS, p.49). Het lijkt er dan ook sterk op dat u een verzonnen verhaal vertelt om u van een bijkomend asielmotief te voorzien. Wat betreft uw bewering, na uw verhuis naar Nairobi enkele keren door C. te zijn ontvoerd en seksueel misbruikt en u van mening bent dat uw ouders deze man achter u aan stuurden (notities CGVS, p.13,15,16) is het opmerkelijk dat u hierover nooit enig gewag maakte ten overstaan de Dienst Vreemdelingenzaken, waar u nochtans werd gevraagd om kort alle redenen uiteen te zetten waarom u uw land van herkomst heeft verlaten (zie vragenlijst CGVS d.d.29/12/2023, vraag 4, vraag 5, vraag 7 en vraag 8). Gewezen op deze opvallende omissie, stelde u: "Ik zei dat ik mishandeld was door mijn ouders" (notities CGVS, p.16). Daar u geen uitleg bood voor de vastgestelde omissie werd u de vraag opnieuw gesteld, antwoordde u: "Dat is misbruik; want de

hoofdzaak van de mishandeling waren mijn ouders" (notities CGVS, p.17), wat wederom geen uitleg bood hoe het kwam dat u dergelijke zware feiten bij een eerste gesprek over uw vertrekmotieven niet zou vermelden. **Het lijkt er dan ook sterk op dat u post factum deze incidenten heeft verzonnen om uw verhaal wat kracht bij te zetten.** Alle bovenstaande vaststellingen nopen ertoe te besluiten dat er aan uw voorgehouden profiel en asielmotieven geen enkel geloof kan worden gehecht. Wat betreft een door u aangehaald incident op de markt waar u boodschappen had gedaan en een woordenwisseling kreeg met een oneerlijke verkoopster die u voor homoseksueel uitschold en uw T-shirt scheurde (notities CGVS, p.41), dient te worden opgemerkt dat dit eenmalig incident van louter interpersoonlijk (tussen privé-personen) aard moeilijk kan gezien worden als een systematische vervolging omwille van uw seksuele oriëntatie, die u geenszins aannemelijk heeft weten maken. Gevraagd waarom die vrouw u deze woorden toeriep, antwoordde u: "Geen idee, ze zei het gewoon... Ik was in verlegenheid gebracht en weende thuis" (notities CGVS, p.41). Los van alle bovenstaande problemen verklaarde u geen problemen te hebben gekend, noch met burgers, noch met de Keniaanse autoriteiten (notities CGVS, p.40,41). Hoewel er, gelet bovenstaande vaststellingen, geen enkel geloof meer kan worden gehecht aan de door u aangehaalde incidenten, kan er volledigheidshalve worden opgemerkt dat Keniaanse burgers –ook (alleenstaande) vrouwen- bij problemen van interpersoonlijke (tussen privé-personen) en gemeenrechtelijke –strafrechtelijke, steeds beroep kunnen doen op de bescherming van de aanwezige autoriteiten. Uit verschillende rapporten en artikels, toegevoegd in uw administratieve dossier (zie blauwe map), blijkt dan wel dat de Keniaanse samenleving, kampt met gender-gelieerd geweld, doch blijkt hier ook uit dat de overheid, in samenwerking met verschillende organisaties, verschillende stappen heeft ondernomen/onderneemt om onder meer via speciale opleidingen aan de betrokken politiediensten en hun medewerkers als via gerichte campagnes dit geweld in te dijken en zelfs niet schuwt om plaatselijke chiefs/administratoren en politieagenten op het matje te roepen en te eisen om op te treden tegen seksueel en gender gerelateerd geweld. U heeft niet aannemelijk gemaakt waarom u bij eventuele problemen geen beroep zou kunnen doen op de aanwezige autoriteiten in Kenia. Andere redenen om een verzoek om internationale bescherming in te dienen dan uw problemen omwille van uw seksuele oriëntatie en de daaraan gelinkte incidenten, stelde u niet te hebben (notities CGVS, p.61). Het door u neergelegde Keniaanse paspoort doet geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Deze bevat immers enkel uw identiteit en nationaliteit, die door mij niet in twijfel worden getrokken. Verder wijst dit document erop dat u zonder problemen uw land van herkomst op legale wijze heeft verlaten via de internationale luchthaven van Nairobi (zie stempels in paspoort en reisticket).

Wat betreft de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, stelt de Commissaris-generaal vast dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit blijkt dat er in **Kenia** actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict, zodat er ten aanzien van verzoekster geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet."

Gelet het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV 309 061/ IV) meermaals verkeerdelijk verwijst naar Nigeria als uw land van herkomst –wat vermoedelijk een materiële vergissing van de Raad betreft, en u over de **Keniaanse nationaliteit** beschikt –ondersteund door uw neergelegde **Keniaanse paspoort**, voegt het CGVS in het administratieve dossier geen informatie toe ten aanzien van Nigeria.

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat het beroep tegen deze beslissing overeenkomstig artikel 39/57, §1, 2e lid, 2° van de Vreemdelingenwet binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing dient te worden ingediend.

### **C. Conclusie**

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat het beroep tegen deze beslissing overeenkomstig artikel 39/57, §1, 2e lid, 2° van de Vreemdelingenwet binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing dient te worden ingediend."

## **2. Het verzoekschrift**

2.1. Verzoekster voert in een enig middel een schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).



Wat betreft de gewaarwording van haar seksuele oriëntatie, somt verzoekster de motieven in de bestreden beslissing op, waarna de raadsman een volgende eigen vertaling voegt van de door verzoekster in het Engels opgestelde verklaring:

*"Ik was me in mijn kindertijd niet bewust van mijn seksuele geaardheid omdat ik geen romantische of seksuele gevoelens invloeden of gedachten had. Wat ik in mijn kindertijd heb geleerd, is om geen liefdesrelaties met jongens aan te gaan of eraan deel te nemen, zoals me is voorgehouden door zowel ouders als leraren op school. Toen ik opgroeide als tiener, voelde ik me anders dan de meeste meisjes omdat ik een meisje leuk kon vinden en me aangetrokken voelde tot haar fysieke verschijning. Ik voelde me verward omdat de meeste meisjes over hun vriendje en hun ervaringen konden praten en ik me buitengesloten voelde omdat niets van hen mijn aandacht kon trekken. Toen ik opgroeide tot een volwassene, ging ik hier vrijelijk om met zowel mannen als vrouwen, vooral op universitair niveau. Ontmoette ervaringen van verschillende mensen. Op dit punt kon ik mezelf betrappen op het fantaseren over een meisje die ik eerder had gezien en werd aangetrokken door haar uiterlijk. Ik kon me soms raar voelen, maar de gevoelens raakten niet weg. Op dat moment ontmoette ik C. en ontdekte ik dat we dezelfde interesses en sympathieën hadden en zij liet me begrijpen dat er niets mis mee was dat ik een ander meisje aantrekkelijk vond. Toen realiseerde ik me dat ik eigenlijk lesbisch was omdat ik haar zo leuk vond dat ik verliefd op haar kon worden."*

*"Feiten, gebeurtenissen die me deden beseffen dat ik me aangetrokken voelde tot vrouwen Dit hangt helemaal af van iemands persoonlijkheid en hoe hij of zij zich persoonlijk voelt. Ik voel me aangetrokken door de fysieke verschijning, het mooie gezicht, de zachte huid, dat is haarloze huid, de rondingen (hippe strakke kont), lippen, ogen en tenslotte de aanraking. Een lesbisch relatietype is beter omdat je op dezelfde golfengte zit als je partner. Het gaat allemaal om een gelijkwaardig partnerschap waarin je begrijpt hoe een vrouw zich voelt, wat zij wil, hoe haar lichaam werkt. Er is geen toewijzing van dominante en passieve rollen aan de ander, we hebben een gelijkwaardige status in de relatie."*

*"Wat triggert je om dames graag te hebben Dat hangt af van je persoonlijkheid en hoe je je voelt. Ik werd aangetrokken door het fysieke uiterlijk bovendien zijn vrouwen begripvol als je met iemand bent die zo'n beetje de gebreken kent van het vrouw zijn zodat je er met ze over kunt praten. Dat kun je niet echt met een man."*

Wat betreft de context waarin verzoekster haar ouders en familie op de hoogte bracht van haar geaardheid, somt verzoekster de motieven in de bestreden beslissing op, waarna de raadsman een volgende eigen vertaling voegt van de door verzoekster in het Engels opgestelde verklaring:

*"Waarom ik mijn homoseksualiteit verborgen hield uit angst voor veroordeling en later besloot om er tijdens mijn diploma-uitreiking voor uit te komen. Ik hield mijn homoseksualiteit verborgen omdat ik niet wilde dat het mijn opleiding zou beïnvloeden. Ik hield van mijn opleiding en had die als eerste prioriteit gesteld. Daarom zei ik het op mijn diploma-uitreiking of het nu goed of slecht zou uitkomen."*

*"In de context die ik presenteerde, werd ik door mijn ouders als nutteloos gezien ondanks mijn succesvolle uitspraken, opleiding en carrière. Mijn ouders geloven in de ouderwetse of traditionele manier waarop ze waarde hechten aan trouwen en kinderen krijgen. Ze geloven sterk in het vermogen van iemands voorouders om voort te leven via de herdenkingsoffers van hun kinderen. Ze hebben dus kinderen nodig om hun nagedachtenis levend te houden na hun dood."*

Wat betreft de verkrachting door C., somt verzoekster de motieven in de bestreden beslissing op, waarna de raadsman een volgende eigen vertaling voegt van de door verzoekster in het Engels opgestelde verklaring:

*"Waarom heb ik de verkrachtingszaak niet aan de politie gerapporteerd? Omdat C. zei dat hij de zaak tegen mij zou keren en ik hem helemaal niet kon winnen, dacht ik dat er een mogelijkheid was dat hij de politie had omgekocht. Het was dus beter voor mij om het niet te melden, want dan zou ik tijd en middelen kunnen verspillen. In het geheim was de zaak cruciaal en had het een systematische procedure nodig. Het kon gaan om met wie ik een relatie had; ze konden willen weten over mijn familie in een ander geval hen informeren over hetzelfde. In dat geval kon ik nog geen hulp krijgen omdat mijn ouders tegen me waren."*

Wat betreft verzoeksters sociale leven en vrienden, somt verzoekster de motieven in de bestreden beslissing op, waarna de raadsman een volgende eigen vertaling voegt van de door verzoekster in het Engels opgestelde verklaring:

*"Waarom mijn Facebook-account meer dan vierduizend 'vrienden' heeft Zoals ik al eerder zei, heb ik mijn Facebook account met opzet aangemaakt voor mijn plezier en vermaak, want bijvoorbeeld kan ik een*

*vriendschapsverzoek niet afslaan omdat ik in mijn vrije tijd Facebook gebruik als een verfrissing en de meeste vrienden 9 op Facebook ik persoonlijk niet ken."*

In het verzoekschrift wordt nog gesteld dat "aan deze verklaring ook [kan] worden toegevoegd dat men op basis van het Facebook-profiel de CG geen elementen heeft gevonden die wijzen op duidelijk heteroseksuele interesse, contacten, uitingen,... (!) A contrario, zou de CG natuurlijk hiervan wel melding hebben gemaakt moest dat wel het geval zijn. Een like van verzoekende partij op een posting van haar broer D. (het enige wat er gevonden werd) lijkt voor de CG een probleem te zijn"

Wat betreft de omstandigheid dat verzoekster haar geaardheid kenbaar heeft gemaakt aan haar vriendin R. en de persoon die haar vlucht regelde C., somt verzoekster de motieven in de bestreden beslissing op, waarna de raadsman een volgende eigen vertaling voegt van de door verzoekster in het Engels opgestelde verklaring:

*"waarom ik mijn identiteit onthulde aan mijn vriendin R. en C. R. was een vriendin die we steunden in de klas, emotioneel en financieel. We vertrouwden elkaar en ik twijfelde er niet aan dat ze me kon afwijzen. Ik besloot C. de waarheid over mij te vertellen omdat hij me vertelde dat ik een reden moest geven voor het proces. Ik nam het risico en vertelde hem de waarheid, mijn leven was tenslotte niet meer veilig."*

In een volgend onderdeel gaat verzoekster in op de subsidiaire beschermingsstatus. Zij stelt dat niet werd onderzocht of zij op een meer algemene manier gevaar loopt. Zij stelt: "Vermoedelijk ligt dit in het verlengde van het oordeel dat deze niet gelooft dat verzoekende partij homoseksueel is en in dit opzicht geen last kan hebben van een algemeen negatief klimaat tegen vrouwen die op vrouwen vallen". Verzoeksters raadsman voegt een volgende eigen vertaling van de door verzoekster in het Engels opgestelde verklaring:

*"Vertrouwen van LGBTQ in groot gevaar in Kenia*

*1 De 25-jarige Shella Adhiambo Lumumba werd vermoord en naakt in haar slaapkamer in Keratin-Kenya gevonden. Volgens berichten is ze seksueel misbruikt, op haar hoofd geslagen met een stomp voorwerp en gestoken in haar borst, gezicht, nek en ogen. Lumumba's lichaam werd dagen na haar vermissing ontdekt toen haar collega's van een horecazaak haar afwezigheid opmerkten...*

*2. In 2021 waren de hashtag //Justice for erica an justice for Joash trending na de moord op transvrouwactivist Erica chandra en LGBQ-activist Joash Mosoti"*

In het verzoekschrift wordt nog geconcludeerd: "M.a.w., verzoekende partij beantwoordt misschien niet aan het type van homoseksueel dewelke hiermee te koop loopt. Ze is heel verlegen en dat bleek in de contacten met de protection officer, ten aanzien van haar advocaat, maar klaarblijkelijk ook in DE VUNT. Om haar de kans te geven om haar aangaande de bestreden negatieve beslissing te verdedigen, stelde huidig raadsman een computer-vertaling van de bestreden beslissing ter beschikking. Dit leidde tot een geschreven reactie. In samenlezing met de verklaringen afgelegd voor de CG, lijkt het feit dat verzoekende partij wel degelijk homoseksueel is. Hetgeen wat ontstellend lijkt voor de CG, lijkt eerder geloofwaardig of moet minstens verder worden onderzocht".

Onder de hoofding "C. NIEUWE TOEVOEGING AAN HET VERZOEKSCHRIFT NA ARREST VAN DE RAAD EN DEZELFDE BESLISSING VAN HET CGVS" verschaft verzoekster nog volgende uiteenzetting:

*"Verzoekende partij stelt opnieuw een eigen handgeschreven verklaring op.*

*Wij zullen deze hier niet overnemen en de huidige raadsman van verzoekende partij zal haar verklaring hier toelichten.*

*In een eerste punt stelt zij dat zij tijdens het eerste interview angstig en nerveus was en zij daarom weinig vertrouwen had om gevoelige en private informatie in vertrouwen te delen en dat zij zich daarom beperkte tot meer algemene punten;*

*In een tweede punt geeft schetst zij eerst een algemene situatie inzake de LGBTQgemeenschap in Kenia waarna zij de vraag beantwoordt hoe dit algemeen referentiekader zich verhoudt tot haar eigen situatie.*

*Zij vat eerst samen wat ze daarna nader uitwerkt. "The LGBTQ in Kenya face extreme social-political stigma with manifests in widespread violence, discrimination, criminalization, harassment, rejection, threats, rape, lack of freedom of expression and brutal murder. The stigma and violence from religious, employment, educational and healthcare institutions include their mental health, physical health, sexual health, socio-economic status and ability to access healthpromoting services."*

*Vrije vertaling*

"De LGBTQ in Kenia hebben te maken met extreem sociaal-politiek stigma dat zich uit in wijdverspreid geweld, discriminatie, criminalisering, intimidatie, afwijzing, bedreigingen, verkrachting, gebrek aan vrijheid van meningsuiting en brute moord. Het stigma en het geweld van religieuze, werkgelegenheids-, onderwijs- en gezondheidszorginstellingen hebben invloed op hun geestelijke gezondheid, lichamelijke gezondheid, seksuele gezondheid, sociaaleconomische status en hun vermogen om gebruik te maken van gezondheidsbevorderende diensten."

Vervolgens werkt zij aspecten uit van:

- criminalisatie
- discriminatie
- verkrachting
- gebrek aan vrijheid van expressie
- doodsbedreigingen
- moord
- een haatvolle samenleving.

Verzoekende partij spreekt dan over haar eigen ervaring als verkrachte vrouw. "I failed tot ask assistance from police because police arbitrarily arrest the LGBTQ. In doing so, I would have revealed my sexual orientation or gender identity tot the people(police). Fear of arrest as an obstacle tot justice police discrimination and refusal tot take statements from LGBTQ people. It is hard tot file a complaint." Vrije vertaling

"Ik heb de politie niet om hulp gevraagd omdat de politie willekeurig holebi's arresteert. Als ik dat had gedaan, had ik mijn seksuele geaardheid of genderidentiteit aan de mensen (politie) onthuld. Angst voor arrestatie als obstakel voor gerechtelijke vervolging Politiediscriminatie en weigering om verklaringen van LGBTQ's op te nemen. Het is moeilijk om een klacht in te dienen."

Verder legt zij in haar verklaring uit hoe zij vreesde dat het uitkomen voor haar identiteit een invloed zou hebben binnen haar familie en het gevaar dat zij haar studies niet zou kunnen voortzetten, de roddel binnen de gemeenschap, tot angst op de werkplaats. Verder spreekt zij strafrechtelijke consequenties: "Lesbian who engage in sexual practices with other women might equally be charged under the sexual offenses Act (2006) i.e. section 11 that criminalizes "Indecent acts' between adults." Vrije vertaling 13 "Lesbiennes die seksuele handelingen verrichten met andere vrouwen kunnen ook worden aangeklaagd onder de wet op seksuele delicten (2006), cf. sectie 11 die 'onfatsoenlijke handelingen' tussen volwassenen strafbaar stelt."

In haar persoonlijke verklaring koppelt zij vervolgens dan terug naar de rol of uitspraken van de president, de media, de religieuze instellingen, en de discriminatoire wetten om dan te besluiten als volgt: "It became hard tot have a complete relationship because society in Kenya has made it illegal for LGBTQ people tot get married. In Kenya also if you don't have children people Calle you ugly names. You are belittled and you have no say."

Vrije vertaling

"Het werd moeilijk om een volledige relatie te hebben omdat de maatschappij in Kenia het illegaal heeft gemaakt voor LGBTQ-mensen om te trouwen. In Kenia wordt je ook uitgescholden als je geen kinderen hebt. Je wordt gekleineerd en je hebt geen inspraak."

Ondertussen heeft verzoekende partij schijnbaar ook al vriendschap gevonden in het gesloten opvangcentrum voor vrouwen DE VUNT (opgesloten sinds eind december 2023). Het is duidelijk de geaardheid van verzoekende partij een probleem vormde (binnen de familie met een zeer moeilijke verhouding met haar ouders) én in de ruimere samenleving in Kenia."

2.2. Ter ondersteuning van haar verzoekschrift voegt verzoekster volgend stuk bij: "Persoonlijke commentaar van verzoekende partij op de bestreden beslissing".

### 3. Voorafgaand

3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van een verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om 'een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie' te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.2. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70). De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

3.3. Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

*"a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*

*b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*

- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

3.4. Wat betreft de bijzondere procedure noden, wijst de Raad erop dat de commissaris-generaal in verzoeksters hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden heeft aangenomen. Nadat de *protection officer* immers opmerkte dat verzoekster dichtklapte, zich duidelijk ongemakkelijk voelde en steeds zijdelings naar haar advocaat keek, werd verzoekster hierop aangesproken. De *protection officer* gaf aan dat het haar opmerkte dat verzoekster steeds naar haar raadsman keek wanneer zij niet antwoordde, waarop zij vroeg of verzoekster zich misschien niet op haar gemak voelde met haar raadsman erbij. Nadat zowel de *protection officer* als verzoeksters raadsman hebben aangegeven dat de raadsman het lokaal even kon verlaten, zodat zij haar verklaringen kon afleggen aan de aanwezige vrouwelijke *protection officer*, ging verzoekster hiermee akkoord. In de bestreden beslissing kan worden gelezen dat: “Nadat u alleen was met uw *protection officer* werd u de vraag gesteld of u meer op uw gemak was om te spreken, wat u met een lach en een bevestigende knik beaamde (notities CGVS, p.52). Het verdere gesprek over uw seksuele oriëntatie vond dan plaats zonder de aanwezigheid van uw raadsman. Wanneer u aan het einde van het persoonlijk onderhoud werd gevraagd of u alle vragen van uw *protection officer* had verstaan en of het taalgebruik duidelijk was, antwoordde u twee keer bevestigend (notities CGVS, p.61). U had verder ook geen bijkomende bemerkingen (notities CGVS, p.62). Bijgevolg kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.” Door in het verzoekschrift te benadrukken dat zij tijdens het persoonlijk onderhoud angstig en nerveus was – waardoor zij weinig vertrouwen had om gevoelige en private informatie te delen – toont zij niet aan dat de geboden steunmaatregelen niet toereikend waren opdat zij volwaardig kon deelnemen aan de procedure om internationale bescherming. De Raad treedt dan ook de beoordeling van de commissaris-generaal bij dat er redelijkerwijze kan worden aangenomen dat verzoeksters rechten in de beschermingsprocedure werden gerespecteerd.

#### 4. De beoordeling

##### 4.1. De beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

4.1.1. Verzoekster verklaart haar herkomstland te hebben verlaten omwille van een vrees voor vervolging omwille van haar seksuele geaardheid. Voor een verdere samenvatting van het vluchtrelaas verwijst de Raad naar het gestelde in het feitenrelaas in de bestreden beslissing, dat door verzoekster niet wordt betwist.

4.1.2. De Raad wijst erop dat een homoseksuele geaardheid niet moet bewezen worden, maar dat het volstaat dat deze aannemelijk wordt geacht. Het Hof van Justitie heeft reeds geoordeeld dat artikel 4 van de Kwalificatierichtlijn gelezen in het licht van artikelen 1 en 7 van het Handvest voor de Grondrechten van de Europese Unie (hierna ‘Handvest’) er zich tegen verzet dat asielinstanties bewijsmateriaal als demonstratieve homoseksuele handelingen, tests en video-materiaal aanvaarden. Dit betekent niet dat asielinstanties op basis van verklaringen de beweerdde seksuele oriëntatie van een verzoekster als een vaststaand feit dienen aan te nemen. Het Hof wees erop dat artikel 4 van de Kwalificatierichtlijn van toepassing is op alle verzoeken ongeacht de ingeroepen gronden van vervolging en dat het aan de verzoekster is om te wijzen op een seksuele gerichtheid maar dat de bevoegde autoriteiten hun wijze van beoordeling van verklaringen en het bewijsmateriaal dienen aan te passen aan de eigen kenmerken van elke categorie verzoeken met in achtneming van de door het Handvest gewaarborgde rechten. Gelet op de gevoeligheid van vragen over iemands persoonlijke levenssfeer en met name zijn seksualiteit, moeten asielinstanties zich onthouden van het gedetailleerd ondervragen over de wijze waarop een verzoeker praktisch invulling geeft aan zijn of haar seksuele gerichtheid (HvJ, gevoegde zaken C-148/13 tot en met C-150/13, A, B, C tegen Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, in tegenwoordigheid van: United Nations High Commissioner for Refugees (UNHCR), 2 december 2014). Bij de beoordeling van verzoeken om internationale bescherming die zijn gebaseerd op de seksuele oriëntatie van de verzoekster zijn asielinstanties, wat de geloofwaardigheid van verzoeksters beweerdde seksuele oriëntatie betreft, dan ook voornamelijk aangewezen op de verklaringen van de verzoekster tijdens het persoonlijk onderhoud. Het is aan de verzoekster om haar seksuele gerichtheid aannemelijk te maken en aan de asielinstantie om het onderzoek en met name het persoonlijk onderhoud op dergelijke wijze te organiseren dat verzoekster daartoe de mogelijkheid krijgt en de elementen verzameld worden die deze asielinstantie toelaten om de beweerdde seksuele oriëntatie te beoordelen. Daarbij moet rekening worden gehouden met het feit dat de seksuele oriëntatie van een individu, de manier waarop hij of zij zich hiervan bewust wordt en ermee omgaat en deze tot uitdrukking brengt per definitie een zeer persoonsgebonden aangelegenheid is, die bovendien in de tijd kan evolueren. De maatschappelijke en juridische context waarin een persoon zijn seksuele identiteit ontdekt en ontwikkelt is daarbij, naast uiteraard verzoeksters specifieke individuele omstandigheden, een belangrijke factor. De mate waarin relaties tussen

personen van hetzelfde geslacht algemeen aanvaard of afgewezen worden door de samenleving in het land van herkomst of directe omgeving van een verzoekster om internationale bescherming en al dan niet strafrechtelijk gesanctioneerd worden, kan immers een belangrijke invloed hebben op de wijze waarop een persoon zijn of haar seksuele oriëntatie ontdekt en beleeft. Voldoende objectieve en betrouwbare informatie over deze maatschappelijke en juridische context biedt dus niet alleen nuttige en noodzakelijke informatie bij de inschatting van het vervolgingsrisico, maar is ook een nuttig referentiekader voor de beoordeling van de geloofwaardigheid van verzoeksters verklaringen over de wijze waarop verzoeksters bewustwording, en beleving van haar seksuele identiteit en oriëntatie heeft plaatsgevonden. Dit neemt evenwel niet weg dat van een verzoekster die zich baseert op haar seksuele gerichtheid, redelijkerwijze kan verwacht worden dat zij, rekening houdend met haar specifieke omstandigheden, voldoende duiding kan geven bij haar bewustwordingsproces en de wijze waarop zij deze gerichtheid al dan niet met anderen heeft beleefd.

Het Hof van Justitie heeft er recent opnieuw op gewezen dat in het kader van de samenwerkingsverplichting die rust op de autoriteiten krachtens artikel 4 van de Kwalificatierichtlijn, deze autoriteiten actief met de verzoekster moeten samenwerken om de relevante elementen van het verzoek te bepalen en aan te vullen, dat de beslissingsautoriteit de verzoeken naar behoren dient te behandelen alvorens hierover een beslissing te nemen en dat de beoordeling van de nood aan internationale bescherming *“in alle gevallen met oplettendheid en voorzichtigheid worden uitgevoerd, aangezien de integriteit van de mens en de individuele vrijheden – fundamentele waarden van de Unie – in het geding zijn”*. Het Hof heeft daarbij opnieuw benadrukt dat de samenwerkingsplicht *“inhoudt dat de beslissingsautoriteit, in casu het IPO, de verzoeken niet naar behoren kan behandelen en bijgevolg een verzoek niet ongegrond kan verklaren zonder op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen rekening te houden met, ten eerste, alle relevante feiten betreffende de algemene situatie in het land van herkomst en, ten tweede, alle relevante elementen die verband houden met de individuele status en de persoonlijke situatie van de verzoeker.”* Het Hof preciseerde dat wat de relevante feiten betreffende de algemene situatie in het land van herkomst betreft, de lidstaten *“ervoor moeten zorgen dat er nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in de landen van herkomst van asielzoekers en, waar nodig, in de landen van doorreis (arrest van 22 november 2012, M., C-277/11, EU:C:2012:744, punt 67)”* (HvJ, C-756/21, X tegen International Protection Appeals Tribunal, Minister for Justice and Equality, Ierland, Attorney General, 29 juni 2023, punten 48-50 en 54-55). Noch de bewoordingen van artikel 4 van de Kwalificatierichtlijn, noch de rechtspraak van het Hof van Justitie bevatten uitzonderingen op de verplichting van de asielinstanties om actuele en nauwkeurige informatie over het land van herkomst van de verzoekster om internationale bescherming te verzamelen ter ondersteuning van de behandeling en beoordeling van verzoeken om internationale bescherming. Precies omdat individuele vrijheden in het geding zijn is bij de behandeling van elk verzoek om internationale bescherming voorzichtigheid geboden en kan een behoorlijke behandeling niet gebeuren zonder rekening te houden met alle relevante feiten betreffende de algemene situatie in het land van herkomst.

Artikel 10, lid 3 van de Richtlijn 2013/32/EU bepaalt dat de lidstaten erop toezien dat *“de beslissingen van de beslissingsautoriteit over verzoeken om internationale bescherming zijn gebaseerd op een deugdelijk onderzoek”* en dat zij er onder meer voor zorgen dat *“b) er nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld uit verschillende bronnen, zoals het EASO en de UNHCR, en relevante internationale mensenrechtenorganisaties, over de algemene situatie in de landen van oorsprong van verzoekers en, waar nodig, in de landen van doorreis, en dat het personeel dat de verzoeken behandelt en daarover beslist, over deze informatie kan beschikken”*. Overeenkomstig artikel 48/6 §5 van de Vreemdelingenwet beoordelen de met het onderzoek belaste instanties het verzoek om internationale bescherming op individuele, objectieve en onpartijdige wijze en houden zij rekening met onder meer *“a) alle relevante feiten in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast”*.

4.1.3. In het vernietigingsarrest van de Raad met nummer 301 461 van 13 februari 2024 kan als volgt worden gelezen: *“Gelet op de hoger aangehaalde rechtspraak van het Hof van Justitie, de vereiste van een toekomstgerichte beoordeling van het beschermingsverzoek en het belang van een globale beoordeling van de geloofwaardigheid van verzoeksters verklaringen over haar seksuele oriëntatie, waarbij zowel haar innerlijk bewustwordingsproces als specifieke ervaringen en beleving van deze seksuele oriëntatie wordt getoetst aan objectieve en actuele landeninformatie over de behandeling en maatschappelijke perceptie van de LGBTI-gemeenschap in haar land van herkomst en bij gebrek aan enige landeninformatie in het administratief dossier en de bestreden beslissing, kan niet blijken dat het onderzoek naar verzoeksters geloofwaardigheid met betrekking tot haar voorgehouden seksuele gerichtheid berust op een grondig en zorgvuldig onderzoek”*.

Waar verzoekster in haar verzoekschrift stelt dat de commissaris-generaal een referentiekader voor Kenia had moeten geven, dient de Raad vast te stellen dat uit nazicht van het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal op heden wel degelijk objectieve landeninformatie ter beschikking heeft gesteld, dat

toelaat een beeld te vormen van de behandeling en maatschappelijke perceptie van de LGBTI-gemeenschap in Kenia (zie AD, map cgvs, “landeninformatie”, stukken 2-17).

4.1.4. Waar verzoekster in haar verzoekschrift benadrukt dat zij erg verlegen is en niet te koop loopt met haar seksuele geaardheid, waardoor zij weinig vertrouwen heeft om gevoelige en private informatie te delen en waardoor zij ervoor heeft gekozen om via een neergeschreven verklaring te reageren op de vaststellingen in de bestreden beslissing, wijst de Raad op het volgende. De Raad kan aannemen dat het aantonen van en praten over een seksuele geaardheid gevoelig kan liggen en niet evident is. Niettegenstaande deze moeilijkheid, kan van verzoekster wel verwacht worden dat zij minstens doorleefde verklaringen aflegt over de eigen homoseksuele bewustwording, ervaringen en relaties en de eigenheid van homoseksualiteit, die verder reiken dan stereotiepe opvattingen over homoseksualiteit. Van een verzoekster die zichzelf identificeert als homoseksueel en omwille van deze seksuele geaardheid beweert een vrees te hebben of een risico te lopen in haar land van oorsprong kan worden verwacht dat zij voldoende duiding kan geven bij haar seksuele geaardheid. De Raad wijst er ook op dat uit lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat de *protection officer* oog had voor de moeilijkheden die verzoekster zou kunnen ervaren bij het afleggen van haar verklaringen. De *protection officer* heeft zo nodig vragen anders geformuleerd en heeft gepolst of verzoekster nog oké was om verdere verklaringen af te leggen. Er werd tijdens het persoonlijk onderhoud tevens uitgelegd dat de *protection officer* snapt dat het moeilijk kan zijn om te praten over persoonlijke zaken, waarbij zij verzoekster ervan heeft verzekerd dat de verklaringen serieus worden genomen, dat zij zich neutraal opstelt en dat de verklaringen op een respectvolle manier zullen worden onderzocht (zie notities persoonlijk onderhoud, NPO, p. 46). Zoals hierboven reeds uiteengezet, werd ook opgemerkt dat verzoekster zich niet op haar gemak leek te voelen met de aanwezigheid van de raadsman en werden stappen ondernomen om dit te remediëren, waarbij de raadsman – met akkoord van verzoekster – het lokaal verliet. Er werden derhalve maatregelen genomen teneinde het gevoel te faciliteren dat verzoekster vrijuit kon praten. De Raad benadrukt hierbij ook dat een verzoek om internationale bescherming op zich al een verzoek tot en een uiting van vertrouwen is in de bescherming die de Belgische autoriteiten een verzoeker bieden. De behandeling van een verzoek om internationale bescherming geschiedt in vertrouwen en er kan worden verwacht dat verzoekster, wanneer zij kenbaar maakt vervolging te vrezen omwille van haar seksuele oriëntatie, voldoende concrete, doorleefde en gedetailleerde verklaringen aflegt. Verzoeksters verleggen karakter en angstige gevoelens kunnen dan ook niet zonder meer de vaststellingen in de bestreden beslissing weerleggen of in een ander daglicht plaatsen.

4.1.5. In de bestreden beslissing wordt uitgebreid ingegaan op verzoeksters verklaringen omtrent het zelfbewustwordingsproces van verzoekster. Dienaangaande kan in de bestreden beslissing als volgt worden gelezen: *“Gelet uw antwoord beperkt bleef tot het verbinden van de seksuele daad aan het homoseksueel zijn, werd u de kans gegeven om nog verder te vertellen welke gebeurtenissen in uw leven hebben ertoe geleid dat u ontdekte aangetrokken te zijn geweest tot personen van hetzelfde geslacht en –zoals u dat benoemde- “een vrouw-vrouw –relatie” te willen hebben. U repliceerde daarop enkel met: “C. had me geïntroduceerd”, hiermee wederom wijzend op de seksuele daad die u beiden had gesteld (notities CGVS, p.51). Deze verklaringen wijzen erop dat u uw seksuele oriëntatie niet ziet als intrinsiek verbonden met uw persoonlijkheid, maar dat u uw geaardheid ten onrechte voorstelt als iets wat pas verworven wordt door een (eerste) seksuele ervaring op te doen. Daar u na enkele pogingen van uw protection officer om te achterhalen wat u eventueel nog zo deed beseffen tot vrouwen te zijn aangetrokken, bleef verwijzen naar de seksuele daad die u had ervaren met C. werd gepolst of u voor u zelf eventueel probeerde te achterhalen of u zich ook tot andere vrouwen aangetrokken kon voelen. U antwoordde ontkennend (notities CGVS, p.55). Daar uw antwoorden dan ook eerder handelden om de algemene ontdekking van uw seksualiteit en niet zozeer uitleg bood op de vraag welke gebeurtenissen u dan wel deden beseffen homoseksueel te zijn, werd u opnieuw verzocht om te vertellen hoe u tot de ontdekking kwam homoseksueel te zijn en wat maakte dat u hiervan zeker was. U antwoordde: “Ik zie me geen relatie hebben met een man...Ze zijn meestal grof (lett. “rude”)... “ Ik heb geen gevoelens voor mannen” (notities CGVS, p.55,56). Uw antwoord gaf verder geen enkele verduidelijking hoe u voor u zelf had uitgemaakt op vrouwen te vallen. Wanneer u een paar keer werd gevraagd uit te leggen hoe u een link zag tussen de afwezigheid van aantrekking tot mannen die u enkele negatieve karaktertrekken toeschreef (zie supra) en het homoseksueel zijn, liet u na hierop te reageren (notities CGVS, p.56). Nagegaan of u vóór die betreffende ervaring met C. ooit dacht homoseksueel te zijn en of u zich als homoseksueel zou hebben gezien als u geen seksuele betrekkingen met een vrouw zou hebben gehad, antwoordde u tweemaal ontkennend (notities CGVS, p.50,51). Op een vraag of volgens u iemand homoseksueel kan zijn zonder eerst een (homo)seksuele ervaring op te doen, antwoordde u: “dat is moeilijk... je moet denk ik eerst die ervaring opdoen” (notities CGVS, p.51), waarmee u wederom duidelijk maakt dat u uw seksuele oriëntatie ten onrechte voorstelt als iets wat pas verworven wordt door een (eerste) seksuele ervaring op te doen. U verklaarde verder ook uitdrukkelijk dat u zich niet als homoseksueel zou hebben beschouwd indien u C. niet had leren kennen (notities CGVS, p.60). Wat u naast het hebben van een relatie met C. dan deed beseffen of welke gebeurtenissen in uw leven u deden beseffen homoseksueel te zijn, antwoordde u enkel algemeen dat u het makkelijk vindt –vooral conversaties met vrouwen- omdat ze vriendelijker zijn (notities CGVS, p.60), hiermee weer enkel verwijzend naar de door u vermeende dualiteit*

dat mannen grof/vrouwonvriendelijk zijn en vrouwen makkelijker in de omgang en vriendelijker zijn. Nagegaan wat een makkelijke omgang met vrouwen te maken had met homoseksualiteit antwoordde u: “Ik weet niet, dat is een moeilijke vraag” (notities CGVS, p.61). Het valt dan ook op dat u helemaal niet in staat blijkt om een meer persoonlijke en doorleefde uitleg te geven over uw zelfbewustwordingsproces. Dat u niet verder komt dan wat stereotype antwoorden te geven zoals het verbinden van de homoseksualiteit als gevolg van het opdoen van een eerste seksuele ervaring en u zich afkerig voelde van mannen enkele negatieve karaktertrekken naar voren schuivend, zoals grofheid, egocentrisme en respectloze houding tegenover vrouwen (notities CGVS, p.55,56), zet uw bewering homoseksueel geaard te zijn volledig op de helling. Treffend is hierbij eveneens vast te stellen dat u van mening bent dat homoseksualiteit een keuze zou zijn, wanneer u vertelde wat u zeker maakte van uw seksuele oriëntatie: U merkte immers op: “Als je met een meisje bent is “my mind in peace”. Ik voelde me op mijn gemak”. Gevraagd om dit antwoord wat meer uit te leggen stelde u: “Omstandigheden, ja als ik me bij iemand goed voel zijn de omstandigheden fijn...Voor mij is het een keuze, dat is iets wat ik dan accepteerde... Maar mijn keuze is homoseksueel zijn” (notities CGVS, p.61). Uit deze verklaringen blijkt dan ook geenszins dat u uw seksuele oriëntatie beschouwt als een intrinsiek onderdeel van uw persoon, en dat het precies vanuit deze geaardheid –en niet als gevolg van externe omstandigheden die niets met uw geaardheid te maken hebben (ondermeer het niet aangetrokken zijn tot mannen omdat u ze grof vindt, respectloos tegenover vrouwen en egocentrisch) (notities CGVS II, p.44,45)– is dat u zich aangetrokken zou hebben gevoeld tot C.”

Deze beoordeling van de commissaris-generaal is pertinent en draagkrachtig en wordt door de Raad bijgetreden. Wat betreft verzoeksters schriftelijke reactie op deze motivering, waarvan de raadsman een vrije vertaling heeft gevoegd, kan worden vastgesteld dat deze verklaringen identiek zijn aan deze opgeworpen in het verzoekschrift van het beroep dat aanleiding gaf tot het eerdere vernietigingsarrest van de Raad met nummer 301 461. In de bestreden beslissing wordt deze neergeschreven verklaring van verzoekster tevens beoordeeld, waar kan worden gelezen dat: “Uw bovenstaande antwoorden in acht nemend, met name nooit voor u zelf te hebben proberen te achterhalen of u zich los van C. tot andere vrouwen aangetrokken kon voelen (notities CGVS, p.55) en u tot twee keer toe ontkende vóór uw kennismaking met C. zich als homoseksueel te hebben gezien (notities CGVS, p.50,51,60), staan deze dan ook volledig haaks op uw geschreven uitleg in bijlage toegevoegd aan uw beroep tegen de weigeringsbeslissing van het CGVS waarin u plotsklaps beweert sinds uw tienerjaren en als jongvolwassene zich aangetrokken te hebben gevoeld tot meisjes (zie schriftelijke verklaringen in annex bij beroepsschrift d.d. 03/02/2024, p.1). Waarom u bij de meerdere pogingen van uw protection officer om te achterhalen welke gebeurtenissen u deden beseffen op personen van hetzelfde geslacht te vallen, nooit hierover enig gewag maakte of ook maar enigszins naar verwees, is dan ook een raadsel en doet sterk vermoeden dat u post factum en na het inwinnen van wat informatie over seksuele oriëntatie/homoseksualiteit, besloot deze nieuwe feiten op papier te zetten. Dat u uw kennis na uw persoonlijk onderhoud duidelijk heeft proberen bijspijkeren valt bijkomend af te leiden uit uw woordkeuze in uw schriftelijke verklaringen toegevoegd aan het beroepsschrift. Hieruit valt het immers op dat waar u doorheen uw persoonlijk onderhoud zichzelf nooit met de term lesbisch/ lesbian benoemde, doch enkel sprak van homoseksualiteit/homoseksueel, u in uw schriftelijke uiteenzetting in beroep tegen de weigeringsbeslissing van het CGVS wel een paar keer refereert naar deze term en spreekt over uw “lesbisch” zijn –“...I realized that I was actually a lesbian” en “Being in a lesbian relationship...” (zie schriftelijke verklaringen in annex bij beroepsschrift d.d. 03/02/2024, p.1 en p.4).” De Raad treedt de commissaris-generaal bij dat de louter post factum verklaringen geen afbreuk kunnen doen aan de eerdere vaststellingen, zoals deze zijn opgenomen in de bestreden beslissing. Immers werd verzoekster tijdens het persoonlijk onderhoud uitgebreid de kans gegeven om haar zelfbewustwordingsproces concreet uiteen te zetten. Zoals reeds gesteld werden de nodige stappen ondernomen om tijdens het persoonlijk onderhoud een klimaat van vertrouwen en respect te creëren, met ook de aanwezigheid van een vrouwelijke protection officer en tolk. De protection officer heeft meermaals gevraagd naar het zelfbewustwordingsproces en heeft middels diverse vraagstellingen gepoogd hieromtrent concrete en doorleefde verklaringen van verzoekster te verkrijgen. Verzoekster kan deze vastgestelde gebreken in haar verklaringen niet zonder meer remediëren middels de post factum verklaringen, die volstrekt niet in lijn liggen met haar eerdere verklaringen. Zo stelde verzoekster tijdens haar persoonlijk onderhoud bijvoorbeeld duidelijk dat zij nooit eerder homoseksuele gevoelens koesterde, alvorens zij C. leerde kennen (zie NPO, p. 50). Dit staat haaks op de verklaringen, gevoegd bij het verzoekschrift, dat zij zich reeds in haar tienerjaren verward voelde omdat zij meisjes leuk kon vinden en zich aangetrokken voelde tot hun fysieke verschijning. Verzoekster verschaft geen afdoende verklaring, waarom zij deze verklaringen niet reeds kon afleggen tijdens haar persoonlijk onderhoud.

4.1.6. Wat betreft verzoeksters ervaring en beleving met betrekking tot haar relatie met C., in de context van een samenleving waarin haar seksuele geaardheid negatief wordt gepercipieerd, wordt in de bestreden beslissing als volgt gesteld: “Daar u voorhiel door C. te zijn gevraagd om haar girlfriend te worden en jullie een seksuele relatie begonnen, werd u gevraagd hoe ze dit onderwerp bij u had aangebracht. U antwoordde hierop enkel kort en naast de gestelde vraag dat u tot haar was aangetrokken (notities CGVS, p.51). Uitgenodigd om te vertellen welke gebeurtenissen u dan deden beseffen dat u tot haar aangetrokken was, gaf u geen antwoord (notities CGVS, p.51). Weer gepolst hoe C. haar vraag of u een relatie met haar wilde bij u had aangebracht, kwam u niet verder tot het stellen: “Gewoon, hoe ze ... hoe kan ik het zeggen...”



(notities CGVS, p.52), waarmee u verder geen inzicht bood in de omstandigheden waarin het gesprek plaatsvond en hoe de feiten evolueerden. U werd er dan ook op gewezen dat u nog steeds niet had verteld wat er aan het gesprek vooraf ging en hoe het hele onderwerp ter sprake kwam. Er werd u dan ook gevraagd om te schetsen waar jullie zich bevonden wanneer het gesprek plaatsvond (notities CGVS, p.52). Uw kort antwoord: "We hadden gewoon gesprek", bood echter geen verheldering. Aangemoedigd om verder te vertellen, stelde u dat C. u, twee maanden nadat u haar had leren kennen als studente aan dezelfde universiteit, had uitgenodigd om samen uit te gaan en iets te gaan eten in de stad, waarna ze u meenam naar haar woonst (notities CGVS, p.52). Op een vraag waarover jullie mekaar zoal spraken die dag antwoordde u enkel dat ze zei u als haar girlfriend te willen en ze u vertelde en "dat ze het met vrouwen doet en niet met mannen" (notities CGVS, p.53). Bijzonder is overigens vast te stellen dat u evenmin in uw schriftelijke uitleg in het kader van uw beroepsschrift, meer inzicht biedt over uw beleving/ervaring als homoseksueel. U kwam immers niet verder dan (opnieuw) kort te wijzen op uw kennismaking met C. en op te merken dat u dezelfde interesses deelde. U gaf verder dan ook geen enkel inzicht hoe u dan uw beider seksuele oriëntatie aanbracht alvorens een (seksuele) relatie te beginnen (zie schriftelijke verklaringen in annex bij beroepsschrift d.d. 03/02/2024, p.1). Gelet uw eerdere omschrijving hoe in uw land homoseksualiteit als iets uitermate negatiefs wordt gezien – "misdaad, taboe, satanisch" (notities CGVS, p.28) – is het verbazingwekkend dat C., u zomaar zou hebben toevertrouwd op vrouwen te vallen en u te vragen haar girlfriend te zijn. Nagegaan of u, voor ze u deze informatie over zichzelf gaf, eventueel had gezegd of laten merken dat u op vrouwen viel, antwoordde u ontkennend (notities CGVS, p.54). Gevraagd waaruit C. dan bij u kon afleiden dat u open zou staan voor een dergelijk gesprek en voorstel, antwoordde u: "Ze zal realistisch zijn geweest en direct" (notities CGVS, p.54). Daar er in uw leefomgeving een risico bestond op een uitermate negatieve houding tegenover homoseksuelen – een gegeven dat verweven is in de gehele Keniaanse samenleving (zie artikels en rapporten over homofobie in Kenia – ook ten overstaan homoseksuele vrouwen/lesbiennes – allen toegevoegd in de blauwe map) –, is het helemaal niet overtuigend dat een jonge vrouw die u net twee maanden had leren kennen een dergelijke intieme mededeling aan u zou doen. Men zou immers enigszins verwachten dat ze niet kon hebben geweten hoe u zou reageren op dergelijke intimiteiten van haar kant, dat ze hiermee jullie vriendschap zou hebben kunnen hypothekeren en ze een onderwerp van spot, verwerping of zelfs arrestatie zou zijn kunnen worden (zie artikels en rapporten over homofobie in Kenia toegevoegd in de blauwe map). Hierop gewezen gaf u geen reactie (notities CGVS, p.54). Even onaannemelijk is overigens uw eigen reactie te noemen. Het is immers verbluffend dat u, die goed op de hoogte bleek van het risico dat iemand liep haar seksuele oriëntatie openbaar te maken en mogelijks in een val te trappen of zoals u schriftelijk meedeelde uw studie/opleiding zou kunnen schaden, meteen instemde met een relatie (notities CGVS, p.53,60 en zie schriftelijke verklaringen in annex bij beroepsschrift d.d. 03/02/2024, p.2), mede gelet u niet aannemelijk heeft kunnen maken welke gebeurtenissen ertoe hadden geleid dat u beseftte aangetrokken te zijn door personen van hetzelfde geslacht (zie supra). Uw algehele uitleg vertoont dan ook een flagrant gebrek aan geloofwaardigheid en doorleefdheid bij de omgang met het risico. Het feit dat u ook niet verder komt dan te stellen: "Toen ik de eerste keer seks probeerde hield ik er van (VZ stopt)", op een vraag om stap voor stap te vertellen hoe u ertoe kwam om na een etentje met een medestudente, die een relatief nieuwe vriendin van u was, quasi meteen in te stemmen met seksuele betrekkingen, terwijl u nooit eerder aangetrokken was tot personen van hetzelfde geslacht, wijst er bijkomend op dat u niet in staat bent om op een doorleefde manier het proces te schetsen over uw bewustwording homoseksueel te zijn en doet bijkomend vermoeden dat u een verzonnen verhaal vertelt. Nogmaals gevraagd hoe u kwam van een gewone vriendschap tot de door u voorgehouden intimiteiten daar u niet eerder tot personen van hetzelfde geslacht was aangetrokken, bleef u verder ook zwijgen (notities CGVS, p.54). Hoe C. voor zichzelf er achter kwam homoseksueel te zijn, kon u overigens niet melden. U vertelde immers dat u hierover nooit gesprekken had gevoerd (notities CGVS, p.57,58), wat men toch ergens kan verwachten van partners in de loop van een ongeveer zesjarige relatie. Uw voorgehouden homoseksuele relatie met C. ontbeert op verschillende vlakken doorleefdheid en komt hiermee volledig op de helling te staan."

De Raad stelt opnieuw vast dat deze beoordeling pertinent is en de kern van verzoeksters zaak raakt. Deze beoordeling wordt eveneens door de Raad overgenomen. Verzoekster slaagt er in haar verzoekschrift niet in om de gedane vaststellingen te weerleggen of in een ander daglicht te plaatsen. Verzoekster blijft andermaal hangen in algemene en vage verklaringen, waar zij stelt dat de aantrekking afhangt van iemands persoonlijkheid en verschijning en dat vrouwen gelijkwaardig en begripvol zijn. Opnieuw brengt zij geen verdere verduidelijking in haar concrete beleving van haar relatie en de reden waarom zij zich aangetrokken voelde tot C. (waarbij bovendien kan worden opgemerkt dat verzoekster in haar uiteenzetting in haar verzoekschrift spreekt over redenen die haar deden beseffen dat zij zich aangetrokken voelde tot "vrouwen", terwijl verzoekster in haar persoonlijk onderhoud stelde dat zij zich los van C. niet aangetrokken voelde tot andere vrouwen en dat zij zich niet als homoseksueel zou zien als zij C. niet had leren kennen, NPO, p. 55 en 60). Evenmin kan zij uitklaren waarom zij zo weinig weet over de beleving van de seksuele geaardheid van C., een vrouw met wie zij toch ongeveer zes jaar een relatie zou hebben onderhouden. Ook slaagt zij er niet in om aannemelijk te maken dat zowel zij als C. op een dergelijke nonchalante en quasi impulsieve wijze hun geaardheid aan elkaar zouden hebben blootgelegd, zonder eerst meer voorzichtig te polsen naar hun algemene houding tegenover een homoseksuele geaardheid. Zoals verzoekster zelf stelt – en zoals tevens

steun vindt in de stukken van het rechtsplegingsdossier – is er in Kenia een negatief sociaal-politiek klimaat ten aanzien van homoseksualiteit, wat wordt beschouwd als een westerse corruptie van de “Afrikaanse cultuur”.

4.1.7. Voormelde context in het achterhoofd houdend, slaagt verzoekster er evenmin in om aannemelijk te maken waarom zij haar seksuele geaardheid – zonder voorafgaandelijk af te tasten naar haar zienswijze dienaangaande – zonder meer zou melden aan haar vriendin R. Evenmin maakt zij aannemelijk waarom zij deze geaardheid zou meedelen aan haar familie, op de afstudeerceremonie van de universiteit, dit niet enkel aan haar ouders maar in het bijzijn van diverse andere familieleden. Ook verheldert verzoekster niet waarom zij haar geaardheid zou blootleggen aan C., die haar hielp met de aanvraag van een Canadees visum. De Raad treedt de commissaris-generaal bij, waar hij stelt dat: *“Evenmin is het in deze context aannemelijk te noemen dat u uw vriendin, R., terloops zou hebben gemeld zou melden dat u een girlfriend had op haar vraag of u een boyfriend had. U kon immers niet weten hoe R. op een dergelijke mededeling zou hebben gereageerd en u het risico liep om door haar verraden en of verworpen te worden (notities CGVS, p.27,28,30,31). Hierop gewezen merkte u op: “Ik wist dat ze me zou steunen (notities CGVS, p.31). Waaruit u dit opmaakte, antwoordde u dat ze nooit eerder tegen u inging, doch bleef u een uitleg schuldig wat dan juist maakte dat u van mening was dat R. u zou steunen als u haar vertelde homoseksueel te zijn, een maatschappelijk taboe, zoals u eerder stelde (notities CGVS, p. 31). Even onaannemelijk is uw opmerking aan C., de kennis die u hielp met de aanvraag van uw Canadees visum, zomaar hebben gemeld dat u homoseksueel was. Het slagen van uw vertrek hing immers af van deze man en is het niet onvoorstelbaar dat u uw uitreis zou hypothekeren door een dergelijke ontboezeming (notities CGVS, p.35,36). Hiermee geconfronteerd stelde u enkel niet aan dergelijk risico te hebben gedacht (notities CGVS, p.36), wat bijkomend een flagrant gebrek aan geloofwaardigheid bij de omgang met het risico vertoont. Daar u uw homoseksualiteit niet aannemelijk heeft weten te maken zijn uw beweringen hierom een slechte relatie met uw ouders te hebben gehad die van u verwachtten dat u zou veranderen en stoppen met uw homoseksualiteit (notities CGVS, p.17) niet meer aannemelijk. De context waarin u uw ouders van uw seksuele oriëntatie op de hoogte kwamen is overigens ontstellend te noemen. U beweerde immers tijdens uw afstudeerceremonie ten overstaan uw hele familie, zoals uw ouders, siblings, ooms en tantes, uw relatie met C. in de openbaarheid te hebben gebracht. Uw algehele uitleg hierover vertoont dan ook een flagrant gebrek aan geloofwaardigheid en doorleefdheid bij de omgang met het risico. In een context van algemene afkeuring van homoseksualiteit door de maatschappij en ook door uw ouders, in uw schriftelijke uiteenzetting nogmaals benadrukkend dat deze voor u een huwelijk wensten en van u verwachtten dat u kinderen zou krijgen (notities CGVS, p.29 en zie schriftelijke verklaringen in annex bij beroepsschrift d.d. 03/02/2024, p.2) is het immers niet overtuigend dat u plotsklaps uw familie, over welke u stelde dat ze nooit uw homoseksualiteit zouden aanvaarden (notities CGVS, p.60), zou melden een homoseksuele relatie te hebben enkel en alleen omdat u “wilde dat ze het wisten, wie ik was, de waarheid over mij” (notities CGVS, p.22). Uw uitspraak staat bovendien nog eens haaks op uw eerdere bewering steeds uw homoseksualiteit verborgen hebben gehouden uit vrees voor veroordeling/verwerping door uw omgeving (notities CGVS, p. 33,42,59). Opmerkelijk in uw uitleg was overigens uw bewering dat uw ouders mogelijks aan uw andere familieleden vertelden dat u homoseksueel bent omdat u uit uzelf nooit iets had gemeld (notities CGVS, p.20). Deze uitleg is echter inconsistent met uw verdere uiteenzetting waar u bij een vraag om te beschrijven hoe de dag van uw outing verliep en wie allemaal aanwezig was tijdens uw mededeling, vertelde dat u persoonlijk behalve aan uw ouders ook aan uw aanwezige broer en zus, ook uw aanwezige ooms en tantes op de hoogte bracht (notities CGVS, p.20). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid, antwoordde u: “Neen u vroeg me... of mijn vrienden wisten over mijn status, of de familie het wist en ik zei na mijn afstuderen zeiden ouders de andere familieleden dat ik bedorven was, dat ik homoseksueel was” (notities CGVS, p.21), een opmerking die geen afdoende uitleg bood voor de vastgestelde inconsistentie, daar u enkel uw aanvankelijke versie van de feiten onderstreepte. Het doet dan ook vermoeden dat u ter plaatse wat feiten verzon om uw verhaal een bijkomende dimensie te geven.”*

Het louter aangeven dat zij haar opleiding belangrijk vond, zodat zij haar geaardheid verborgen hield voor haar familie, tot het moment van de afstudeerceremonie, brengt zij de gedane vaststellingen niet aan het wankelen. Aangezien verzoekster de noodzaak voelde om haar geaardheid te verbergen om haar opleiding niet in het gedrang te brengen en zij aangaf dat haar ouders sterk geloven in de ouderwetse of traditionele manier van trouwen en kinderen krijgen, blijkt dat verzoekster wist dat haar familie niet positief zou reageren. Het is in die context dan ook onaannemelijk dat verzoekster haar geaardheid zou blootleggen op een ceremonie, waar een groot deel van haar familie aanwezig is. Verder slaagt verzoekster er ook niet in de in de bestreden beslissing vastgestelde tegenstrijdigheid in haar verklaringen te verhelderen. Ook omtrent de omstandigheden waarin verzoekster R. op de hoogte bracht van haar geaardheid, brengt verzoekster de gedane beoordeling niet aan het wankelen. Zij beperkt zich ertoe te herhalen dat zij en R. goede vrienden waren, zodat zij haar vertrouwde. Wat betreft C. herhaalt verzoekster dat zij het risico nam om het hem te vertellen, omdat zij een reden moest geven voor het proces van de aanvraag van een visum. In de bestreden beslissing werd echter terecht gewezen op de risico's van verzoeksters gedrag, die ertoe hadden kunnen leiden dat C. haar niet meer zou helpen om het land te verlaten. Zelfs aangenomen dat verzoekster hem een

reden voor vertrek diende te verschaffen, had zij kunnen opteren om een valse reden op te geven, dan wel minstens voorafgaandelijk te polsen naar de houding van C. ten aanzien van homoseksualiteit.

4.1.8. Verder brengt verzoekster geen dienstige argumenten aan om de volgende pertinente beoordeling van de commissaris-generaal, die eveneens door de Raad wordt overgenomen, aan het wankelen te brengen: “Verder dienen er vraagtekens te worden gezet bij de door u geschetste persoonlijke (leef)situatie in Kenia. Zo blijkt uit uw opeenvolgende verklaringen dat u in uw land een hoogopgeleide vrouw was die een zelfstandig leven en een werkcarrière kon uitbouwen. U was immers afgestudeerd aan de universiteit en werkte zowel in uw ouderlijke stad Kisii, als in Nairobi na uw verhuis er naartoe in 2022 (notities CGVS, p.7,33,34). In de door u voorgehouden context door uw ouders als nutteloos te zijn gezien omdat u homoseksueel bent en ze u dreigden te vermoorden (notities CGVS, p.42,62) is dan ook uitermate verbazingwekkend dat uw ouders, nadat ze van u in 2019 vernamen dat u homoseksueel bent (notities CGVS, p.23,24), u thuis lieten blijven wonen tot 2022, terwijl u uit werken ging (notities CGVS, p.8) en u tot zeker maart 2023 nog contacten met hen onderhield, waarin u ze details gaf over uw leven in Nairobi, waar u werkte en wanneer u naar waar ging (notities CGVS, p.16). U liet verder dan wel uitschijnen dat u iemand was die niet veel sociale contacten had (notities CGVS, p. 24,25,26), omdat u iemand was die ervan hield alleen te zijn en er niet van hield veel vrienden te hebben (notities CGVS, p.26), doch blijken uw verklaringen haaks te staan op gevonden informatie op uw publieke facebookaccount op uw naam, waaruit blijkt dat u in contact stond/staat met meer dan vierduizend “vrienden” (notities CGVS, p.4,5 en zie <https://www.facebook.com/h.k.>). Waar u stelde dat u nooit contacten/conversaties had met uw broer D., die terug te vinden is in de lijst van uw vrienden op facebook (notities CGVS, p.5,13), blijkt uit de gegevens van zijn publieke facebookaccount, dat u wel degelijk contacten had/heeft met deze broer en nog zeker in juli 2023 zijn posts met een like beantwoordde (zie <https://www.facebook.com/k..d.>). Wat betreft uw mededeling sinds maart 2023 alle communicatie met uw ouders te hebben gestopt (notities CGVS, p.11), werd u gevraagd wat de reden hiertoe was. U vertelde daarop: Ze mishandelden mij dus ik besloot te stoppen met ze te praten. Nagegaan wat u bedoelde met dat uw ouders u mishandelden legde u het volgende uit: “Als ik thuis was en ik ging werken, als ik thuis kwam moest ik huishoudelijke taken doen, als ik dat niet deed sloegen ze me en scholden ze me uit”. Daar u sinds 2022 al naar Nairobi was verhuisd en u uw ouders sindsdien niet meer had bezocht, noch dat uw ouders u kwamen opzoeken, werd u gevraagd hoe het dan kon zijn dat uw ouders u na uw thuiskomst van uw werk mishandelden (notities CGVS, p.13). U merkte op dat u naar Nairobi verhuisde zodat ze u niet konden slaan. Hoewel het CGVS nog wel uw uitleg zou kunnen volgen dat u verhuist van uw ouderlijke woonst om huiselijk geweld te ontlopen, kan het CGVS niet inzien hoe het onderbreken van contacten met uw ouders in maart 2023 het gevolg zou zijn van die mishandelingen na uw thuiskomst van uw werk, daar u reeds het jaar ervoor niet meer thuis woonde en zelfs uw ouders niet meer had gezien. U vervolgde uw uiteenzetting hierover door te stellen dat uw situatie in Nairobi nog erger was geworden (notities CGVS, p.13). U vertelde immers: “... want als ik soms naar mijn werk ging, (... VZ zegt niets en huilt...) Het was als... (VZ snuit haar neus)... op een bepaald moment, was ik aangevallen door enkele mannen en 1 sloot me op en verkrachtte me, maar ik kon het niet aan de politie vertellen want ze zouden het niet geloven (notities CGVS, p.13). Nagegaan welke band dit incident dan had met uw relatie tot uw ouders, antwoordde u: “Ja want ze zeiden, dat incident, we moesten dat doen want dat is wat je verdiende”, doelend op uw insinuatie dat uw ouders op die manier u aan de man wilden brengen, desnoods met geweld (notities CGVS, p.14). Gelet uw bewering dat uw ouders u wilden uithuwelijken, werd u gevraagd of uw ouders ooit iemand concreet voor u op het oog hadden (notities CGVS, p.47,48). U antwoordde hierop enkel zeer algemeen dat uw ouders soms eens opmerkten dat u moest trouwen maar dat ze eigenlijk nooit iemand voor u hadden gezocht of iemand concreet op het oog hadden (notities CGVS, p.48). Nagegaan wat u hen zei tijdens dergelijke conversaties gaf u enkel aan hen te hebben gemeld niet klaar te zijn voor een huwelijk waarop uw ouders dan boos op u werden en u sloegen (notities CGVS, p.48). Gevraagd hoe het kwam dat uw ouders die u zo graag wilden dat u huwde, niemand concreet hadden gezocht of gevonden al die jaren, om deze aan u voor te stellen, antwoordde u: “Ik koos voor mezelf” (notities CGVS, p.48), waarmee u nogmaals uw zelfstandige status (binnen uw familie) onderstreepte. Daar u nooit door uw ouders tot een huwelijk werd gedwongen, de kans kreeg om hogere studies af te maken, zelfs te verhuizen en een zelfstandig leven in een andere stad uit te bouwen los van uw familie, doet dan ook eerder vermoeden dat u uit een niet zo conservatieve familie komt dan u placht voor te houden en uw huwelijk niet op nummer één stond bij uw ouders. Met deze context voor ogen is het dan ook niet overtuigend dat uw ouders, nadat u naar Nairobi verhuisde, ineens een quasi onbekende man herkomstig uit Kisii, C., achter u zouden sturen in de hoop dat u een gezin met hem zou stichten. U blijkt opvallend genoeg zelfs de familienaam van C. niet te kennen, noch blijkt te weten hoe oud hij ongeveer is, of hij werkte, noch waar die man juist woonde en zelfs geen idee te hebben over wie zijn familieleden zijn (notities CGVS, p.14,15,16,46,47). Daar u tot maart 2023 beweerde telefonische contacten te hebben met uw ouders en al in januari 2023 hen confronteerde met uw problemen met deze man, is het ontstellend dat u niets over C. kan melden dan zijn voornaam en zeggen dat uw ouders u zeiden dat u met hem een familie moest beginnen. Gevraagd waarom uw ouders precies deze man als schoonzoon wilden, kon u enkel opmerken dat u dat niet wist (notities CGVS, p.49). Het lijkt er dan ook sterk op dat u een verzonnen verhaal vertelt om u van een bijkomend asielmotief te voorzien. Wat betreft uw bewering, na uw verhuis naar Nairobi enkele keren oor C. te zijn ontvoerd en seksueel misbruikt en u van

*mening bent dat uw ouders deze man achter u aan stuurden (notities CGVS, p.13,15,16) is het opmerkelijk dat u hierover nooit enig gewag maakte ten overstaan de Dienst Vreemdelingenzaken, waar u nochtans werd gevraagd om kort alle redenen uiteen te zetten waarom u uw land van herkomst heeft verlaten (zie vragenlijst CGVS d.d.29/12/2023, vraag 4, vraag 5, vraag 7 en vraag 8). Gewezen op deze opvallende omissie, stelde u: "Ik zei dat ik mishandeld was door mijn ouders" (notities CGVS, p.16). Daar u geen uitleg bood voor de vastgestelde omissie werd u de vraag opnieuw gesteld, antwoordde u: "Dat is misbruik; want de hoofdzaak van de mishandeling waren mijn ouders" (notities CGVS, p.17), wat wederom geen uitleg bood hoe het kwam dat u dergelijke zware feiten bij een eerste gesprek over uw vertrekmotieven niet zou vermelden. Het lijkt er dan ook sterk op dat u post factum deze incidenten heeft verzonnen om uw verhaal wat kracht bij te zetten"*

Het louter herhalen dat verzoekster de verkrachtingszaak niet heeft gemeld aan de politie, omdat C. zei dat hij de zaak tegen haar zou keren en het benadrukken dat zij haar Facebook-account heeft aangemaakt voor plezier en vermaak, waarbij zij een "like" heeft gegeven aan haar broer D. om in het openbaar te doen alsof ze op goede voet staan, kan bezwaarlijk volstaan om bovenstaande uitgebreide beoordeling aan het wankelen te brengen of hier een nieuw licht op te werpen.

4.1.9. De Raad wijst ten slotte nog op de volgende passage in de bestreden beslissing, die door verzoekster onbesproken wordt gelaten: *"Wat betreft een door u aangehaald incident op de markt waar u boodschappen had gedaan en een woordenwisseling kreeg met een oneerlijke verkoopster die u voor homoseksueel uitschold en uw T-shirt scheurde (notities CGVS, p.41), dient te worden opgemerkt dat dit eenmalig incident van louter interpersoonlijk (tussen privé-personen) aard moeilijk kan gezien worden als een systematische vervolging omwille van uw seksuele oriëntatie, die u geenszins aannemelijk heeft weten maken. Gevraagd waarom die vrouw u deze woorden toeriep, antwoordde u: "Geen idee, ze zei het gewoon... Ik was in verlegenheid gebracht en weende thuis" (notities CGVS, p.41). Los van alle bovenstaande problemen verklaarde u geen problemen te hebben gekend, noch met burgers, noch met de Keniaanse autoriteiten (notities CGVS, p.40,41). Hoewel er, gelet bovenstaande vaststellingen, geen enkel geloof meer kan worden gehecht aan de door u aangehaalde incidenten, kan er volledigheidshalve worden opgemerkt dat Keniaanse burgers –ook (alleenstaande) vrouwen– bij problemen van interpersoonlijke (tussen privé-personen) en gemeenrechtelijke –strafrechtelijke, steeds beroep kunnen doen op de bescherming van de aanwezige autoriteiten. Uit verschillende rapporten en artikels, toegevoegd in uw administratieve dossier (zie blauwe map), blijkt dan wel dat de Keniaanse samenleving, kampt met gender-gelieerd geweld, doch blijkt hier ook uit dat de overheid, in samenwerking met verschillende organisaties, verschillende stappen heeft ondernomen/onderneemt om onder meer via speciale opleidingen aan de betrokken politiediensten en hun medewerkers als via gerichte campagnes dit geweld in te dijken en zelfs niet schuwt om plaatselijke chiefs/administratoren en politieagenten op het matje te roepen en te eisen om op te treden tegen seksueel en gender gerelateerd geweld. U heeft niet aannemelijk gemaakt waarom u bij eventuele problemen geen beroep zou kunnen doen op de aanwezige autoriteiten in Kenia. Andere redenen om een verzoek om internationale bescherming in te dienen dan uw problemen omwille van uw seksuele oriëntatie en de daaraan gelinkte incidenten, stelde u niet te hebben (notities CGVS, p.61)."*

4.1.10. De Raad stelt vast dat verzoekster zich voor het overige beperkt tot het poneren van een vrees voor vervolging, het herhalen van een aantal eerder afgelegde verklaringen, het uiten van blote beweringen en het tegenspreken van de bevindingen van de commissaris-generaal, waarmee zij echter deze bevindingen niet weerlegt of ontkracht en een beweerde vrees voor vervolging niet aannemelijk maakt.

4.1.11. Waar verzoekster in haar verzoekschrift nog refereert aan landeninformatie, waaruit blijkt dat *"De LGBTQ in Kenia hebben te maken met extreem sociaal-politiek stigma dat zich uit in wijdverspreid geweld, discriminatie, criminalisering, intimidatie, afwijzing, bedreigingen, verkrachting, gebrek aan vrijheid van meningsuiting en brute moord. Het stigma en het geweld van religieuze, werkgelegenheids-, onderwijs- en gezondheidszorginstellingen hebben invloed op hun geestelijke gezondheid, lichamelijke gezondheid, seksuele gezondheid, sociaaleconomische status en hun vermogen om gebruik te maken van gezondheidsbevorderende diensten."* en waarbij zij verwijst naar de schadelijke uitspraken van de president, de media, de religieuze instellingen en de discriminatoire wetten, wijst de Raad erop dat hierboven reeds werd vastgesteld dat verzoekster haar seksuele geaardheid niet aannemelijk heeft gemaakt. Er kan dan ook niet worden vastgesteld dat zij riskeert te worden blootgesteld aan het schadelijk stigma, waarmee de LGTBI+ gemeenschap in Kenia wordt geconfronteerd.

4.1.12. Het geheel aan documenten en verzoeksters verklaringen in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, alsook verzoeksters individuele omstandigheden in acht genomen en cumulatief beoordeeld en afgewogen in het licht van de beschikbare landeninformatie over Kenia, acht de Raad voorgaande bevindingen ruim voldoende om te besluiten dat voor verzoekster geen gegronde vrees voor vervolging bij terugkeer naar Kenia kan blijken. Daarmee is dan ook komen vast te staan dat de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet niet zijn voldaan en dat bijgevolg het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend aan verzoekster. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

#### 4.2. De beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

4.2.1. Gelet op het gegeven dat verzoeksters beweerde vervolgingsvrees niet geloofwaardig wordt geacht, kan verzoekster zich hier niet langer op steunen om aannemelijk te maken dat zij in geval van een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

4.2.2. Verzoekster voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat zij in geval van een terugkeer naar Kenia een reëel risico op ernstige schade zou lopen, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch bevinden er zich in het rechtsplegingsdossier elementen waaruit een dergelijk risico zou blijken.

4.3. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekster niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.4. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

#### **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

##### **Artikel 1**

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

##### **Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier april tweeduizend vierentwintig door:

N. DENIES, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

N. DENIES